

II

(Незаконодателни актове)

РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2016/1208 НА КОМИСИЯТА

от 23 декември 2015 година

относно държавна помощ, приведена в действие от Италия в полза на банка Tercas (Дело SA.39451 (2015/C) (ex 2015/NN)

(нотифицирано под номер C(2015) 9526)

(само текстът на италиански език е автентичен)

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 108, параграф 2, първа алинея от него,

като взе предвид Споразумението за Европейското икономическо пространство, и по-специално член 62, параграф 1, буква а) от него,

като призова заинтересованите страни да представят своите мнения съгласно посочените по-горе разпоредби ⁽¹⁾,

като има предвид, че:

1. ПРОЦЕДУРА

- (1) От информацията в пресата и от уебсайтовете на банка Tercas — Cassa di Risparmio della Provincia di Teramo SpA и на италианската схема за гарантиране на депозитите — Fondo Interbancario di Tutela dei Depositi („FITD“ или „Фондът“), Комисията научи, че FITD е предприело стъпки за подпомагане на банката.
- (2) На 8 август 2014 г. и 10 октомври 2014 г. Комисията поиска информация от Италия, като Италия изпрати отговор на 16 септември 2014 г. и 14 ноември 2014 г.
- (3) С писмо от 27 февруари 2015 г. („решението за откриване на процедурата“) Комисията уведоми Италия, че е решила да открие процедурата, предвидена в член 108, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз („Договорът“), по отношение на помощта.
- (4) Решението за откриване на процедурата беше публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* на 24 април 2015 г. ⁽²⁾. Комисията прикани заинтересованите страни да представят мненията си по отношение на помощта.
- (5) На 2 април 2015 г. Комисията получи мнения от Италия.

⁽¹⁾ ОВ С 136, 24.4.2015 г., стр. 17.

⁽²⁾ Вж. бележка под линия 1.

- (6) На 22 май 2015 г. Комисията получи мнения от две заинтересовани страни, а именно Tercas — Cassa di Risparmio della Provincia di Teramo SpA и Banca Popolare di Bari SCpA („BPB“).
- (7) На същата дата тя получи мнения от FITD и от Италианската централна банка — Banca d'Italia.
- (8) На 9 юни 2015 г. тя препрати тези мнения на Италия, като ѝ предостави възможност за отговор. Италия информира Комисията, че няма становище по мненията.
- (9) На 13 август 2015 г. и на 17 септември 2015 г. се проведеха две срещи с Италия и заинтересованите страни. По време на тези срещи Италия представи доводите, изложени в нейните по-ранни официални съобщения.

2. КОНТЕКСТ

2.1. Tercas

- (10) Tercas — Cassa di Risparmio della Provincia di Teramo SpA е холдинговото дружество на банкова група („Tercas“) с дейност предимно в региона на Абруцо. В края на 2011 г. основният акционер в холдинговото дружество е било Fondazione Tercas, което към онзи момент е имало дял от 65 %.
- (11) В края на 2011 г. Tercas е включвало Banca Caripe SpA („Caripe“), регионална банка с дейност предимно в региона на Абруцо, която е придобита от Tercas в края на 2010 г. с дял от 90 % и е включена в консолидираните финансови отчети на Tercas. Tercas е имало капитал от 50 милиона евро и резерви от 311 милиона евро.
- (12) Освен това в края на 2011 г. Tercas е имало консолидиран общ баланс от 5,3 милиарда евро, нетни потребителски кредити на стойност от 4,5 милиарда евро, потребителски влогове на стойност от 2,7 милиарда евро, 165 клона и 1 225 служители.
- (13) На 17 април 2012 г., вследствие на извършена проверка на Tercas ⁽³⁾ Banca d'Italia препоръчва на италианския министър на икономиката и финансите да постави Tercas под специално управление съгласно член 70 от италианския банков закон (*Testo Unico Bancario*).
- (14) На 30 април 2012 г. министърът на икономиката и финансите издава заповед за поставяне на Tercas под специално управление ⁽⁴⁾. Banca d'Italia назначава специален управител (*commissario straordinario*), който да установи положението, да отстрани нередностите и да съдейства за намирането на решения в интерес на вложителите.
- (15) В търсене на решение на проблемите на Tercas специалният управител е оценил различни възможности. Първоначално управителят е обмислил два варианта, според които се предвижда Tercas да бъде рекапитализирана от Fondazione Tercas (основния акционер на Tercas) или от Credito Valtellinese (акционер с дял от 7,8 %), но след това ги отхвърля.
- (16) През октомври 2013 г., със съгласието на Banca d'Italia, специалният управител е осъществил контакт с BPB, което проявява интерес към вливане на капитал в Tercas, при условие че бъде извършена комплексна проверка на активите на Tercas и Caripe и отрицателната стойност на собствения капитал на Tercas бъде покрита изцяло от FITD.
- (17) На 25 октомври 2013 г. въз основа на член 29 от устава на FITD (*Statuto*) специалният управител е поискал от FITD да предостави помощ в размер на 280 милиона евро под формата на рекапитализация за покриване на отрицателната стойност на собствения капитал на Tercas към 30 септември 2013 г. и ангажимент от страна на FITD да придобие обезценени активи.

⁽³⁾ Banca d'Italia е извършила проверка на Tercas през периода от 5 декември 2011 г. до 23 март 2012 г. Тя е установила множество нередности и чести нарушения относно 1) ръководството и управлението на банката, 2) вътрешния одит, 3) процеса на предоставяне на кредити и 4) разкриването на информация на органите на управление и надзорния орган.

⁽⁴⁾ Поради сериозни административни нередности и сериозни нарушения на законодателството.

- (18) По време на среща, състояла се на 28 октомври 2013 г., изпълнителният комитет (*Comitato di gestione*) на FITD е решил в съответствие с член 96б, алинея 1, буква г) от Закона за банките да предостави подкрепа на Tercas в размер до 280 милиона евро. Решението за намеса е ратифицирано от управителния съвет на FITD (*Consiglio*) на 29 октомври 2013 г.
- (19) На 30 октомври 2013 г. FITD е поискало от Banca d'Italia разрешение за тази мярка за подкрепа: на 4 ноември 2013 г. Banca d'Italia дава разрешението. В крайна сметка обаче FITD не е привело мярката в изпълнение.
- (20) Комплексната проверка на активите на Tercas е приключила на 18 март 2014 г. с несъгласие между експертите на FITD и тези на банковата група („BPP“), контролирана от холдинговото дружество Banca Popolare di Bari SCpA. Въпросът е уреден, след като страните са постигнали споразумение за арбитраж, който да бъде ръководен от арбитър, определен от Banca d'Italia. Комплексната проверка разкрива допълнителни обезценки на активи.
- (21) На 1 юли 2014 г. FITD отново иска разрешение от Banca d'Italia за подкрепата за Tercas, но при изменени условия.
- (22) На 7 юли 2014 г. Banca d'Italia разрешава предоставянето на тази подкрепа при изменени условия ⁽⁵⁾.
- (23) Banca d'Italia е разрешила на специалния управител на Tercas да свика извънредно общо събрание на акционерите на 27 юли 2014 г., по време на което да се вземе решение за мерките за покриване на загубите, настъпили по време на специалното управление, и за едновременно увеличение на капитала с 230 милиона евро, който да бъде записан от BPP.
- (24) Загубите на Tercas в периода от 1 януари 2012 г. до 31 март 2014 г. са възлизали на 603 милиона евро. След пълна обезценка на останалия капитал в размер на 337 милиона евро нетната стойност на собствения капитал на Tercas към 31 март 2014 г. съответно е била отрицателна и е възлизала на — 266 милиона евро ⁽⁶⁾.
- (25) На 27 юли 2014 г. общото събрание на акционерите на Tercas ⁽⁷⁾ решава:
- (1) да покрие частично загубите като, наред с другото, намали капитала до нула и отмени всички обикновени акции в обращение; и
  - (2) да увеличи капитала до 230 милиона евро, като емитира нови обикновени акции, предназначени изключително за BPP. Това увеличение на капитала е осъществено на 27 юли 2014 г., и за него е платено частично чрез прихващане на кредит от 480 милиона евро, отпуснат от BPP на Tercas на 5 ноември 2013 г.
- (26) През септември 2014 г. Tercas рекапитализира своето дъщерно дружество Caripe чрез вливане на капитал в размер на 75 милиона евро.
- (27) На 1 октомври 2014 г. Tercas излиза от режим на специално управление и е назначено ново ръководство от BPP.
- (28) На 30 септември 2014 г., в края на специалното управление, Tercas е имало активи на стойност 2 994 милиона евро, потребителски влогове на стойност 2 198 милиона евро, нетни обслужвани кредити на стойност 1 766 милиона евро, обезпечения за необслужвани кредити на стойност 716 милиона евро и общ капитал от 1 ред на стойност 182 милиона евро ⁽⁸⁾.
- (29) През март 2015 г. BPP записва ново увеличение на капитала на Tercas в размер на 135,4 милиона евро (включително 40,4 милиона евро за неговото дъщерно дружество Caripe), за да се покрият допълнителните загуби, отчетени през четвъртото тримесечие на 2014 г., и разходите за реструктуриране през 2015 и 2016 г., а така също и за да се подобрят коефициентите на капиталова адекватност на Tercas.

⁽⁵⁾ Вж. съображение 38.

⁽⁶⁾ Стойностите, посочени в това съображение, се отнасят само до Tercas — Cassa di Risparmio della Provincia di Teramo SpA, а не до цялата група Tercas.

⁽⁷⁾ Протокол от общото събрание на акционерите, *repertorio n. 125.149, raccolta n. 28.024 del 29 luglio 2014*, нотариус Vincenzo Galeota.

⁽⁸⁾ Вж. бележка под линия 6.

2.2. ВРВ

- (30) Banca Popolare di Bari S.p.A. е холдинговото дружество на банковата група ВРВ. ВРВ осъществява дейност основно в Южна Италия. В края на 2013 г. ВРВ има общ баланс на стойност 10,3 милиарда евро, потребителски кредити на стойност 6,9 милиарда евро, потребителски влогове на стойност 6,6 милиарда евро, 247 клона и 2 206 служители, коефициент на капиталова адекватност на капитала от първи ред от 8,1 % и общ коефициент на капиталова адекватност от 11 %.
- (31) През декември 2014 г. ВРВ е увеличило капитала с 500 милиона евро чрез емисия на нови акции на стойност до 300 милиона евро и подчинени кредит от 2 ред в размер до 200 милиона евро. Увеличението на капитала е имало за цел да се подобрят коефициентите на капиталова адекватност на ВРВ, което е било засегнато от придобиването на Tercas.

2.3. Италианската схема за гарантиране на депозитите и FITD

- (32) Съгласно Директива 94/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁹⁾, която е била приложима към момента, когато е осъществена намесата от страна на FITD по отношение на Tercas, никоя кредитна институция не може да приема депозити, освен ако не участва в официално призната схема за гарантиране на депозитите ⁽¹⁰⁾. Съгласно член 96 от италианския банков закон „италианските банки трябва да членуват в схема за гарантиране на депозитите, установена и призната в Италия. Взаимоспомагателните банки (*banche di credito cooperativo*) трябва да членуват в схемата за гарантиране на депозитите, установена в рамките на тяхната мрежа“ ⁽¹¹⁾.
- (33) Понастоящем в Италия има установени две схеми за гарантиране на депозитите:
- (1) FITD, което е признато като схема за гарантиране на депозитите на 10 декември 1996 г., е задължителен консорциум ⁽¹²⁾, сформирани съгласно частното право. Към днешна дата то е единствената установена и призната италианска схема за гарантиране на депозитите, в която могат да членуват банки, с изключение на взаимоспомагателните банки ⁽¹³⁾. Съгласно член 2 от устава на FITD, одобрен от Banca d'Italia, „(и)италианските банки, с изключение на взаимоспомагателните банки, трябва да членуват във фонда“.
- (2) Fondo di Garanzia dei Depositanti del Credito Cooperativo е законоустановена схема за гарантиране на депозитите, в която може да членуват само взаимоспомагателни банки, за които се изисква да бъдат членове.
- (34) Съгласно член 96а от италианския банков закон и член 29 от устава на FITD при определени условия FITD може да предприема мерки за подкрепа на членове, които са поставени под специално управление.
- (35) Тези мерки се финансират в последствие чрез задължителни вноски от банките членове. Размерът на отделната вноска се определя съгласно съответните разпоредби от устава на FITD ⁽¹⁴⁾ пропорционално на гарантираните депозити, държани от всяка банка. Вноските не се вписват пряко в баланса на FITD, а в отделна сметка за конкретната мярка за подкрепа.
- (36) Решенията за мерките за подкрепа се вземат от двата органа на управление на FITD:
- (1) управителен съвет ⁽¹⁵⁾, който взема решения с абсолютно мнозинство на членовете, присъстващи на заседанието, на което се взема решението. Председателят на управителния съвет се назначава от членовете на управителния съвет. Обикновените членове се избират пропорционално на гарантираните влогове на всяка

⁽⁹⁾ Директива 94/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 1994 г. относно схемите за гарантиране на депозити (ОВ L 135, 31.5.1994 г., стр. 5).

⁽¹⁰⁾ Член 3, параграф 1 от Директивата.

⁽¹¹⁾ „Le banche italiane aderiscono a uno dei sistemi di garanzia dei depositanti istituiti e riconosciuti in Italia. Le banche di credito cooperative aderiscono al sistema di garanzia dei depositanti costituito nel loro ambito“.

⁽¹²⁾ FITD е представено на своя уебсайт като задължителен консорциум (*consorzio obbligatorio*).

⁽¹³⁾ Взаимоспомагателните банки не могат да стават членове на FITD. Те трябва да бъдат членове на Fondo di Garanzia dei Depositanti del Credito Cooperativo — схемата за гарантиране на депозитите, установена в рамките на мрежата на взаимоспомагателните банки.

⁽¹⁴⁾ Вж. член 25 от устава на FITD и точки 9—14 от приложението към него.

⁽¹⁵⁾ Вж. членове 3—15 от устава на FITD (*Statuto*).

банка, в следствие на което се облагодетелстват банките, които са по-големите вносители, но се гарантира, че по-малките банки също са представени ⁽¹⁶⁾. По-голямата част от обикновените членове на управителния съвет, понастоящем 23, са представители на най-големите банки членове ⁽¹⁷⁾. Понастоящем има по двама представители от Unicredit, Intesa Sanpaolo и Monte dei Paschi di Siena. Председателят на Associazione Bancaria Italiana (ABI) също е член на управителния съвет;

- (2) изпълнителен комитет ⁽¹⁸⁾, който взема решения с обикновено мнозинство на членовете, присъстващи по време на заседанието, на което се взема решението. Неговите членове са председателят на управителния съвет, заместник-председателят на управителния съвет, който изпълнява ролята и на заместник-председател на комитета, и други шест членове на управителния съвет.
- (37) Решенията относно мерки за подкрепа под формата на финансиране и гаранции се вземат от изпълнителния комитет ⁽¹⁹⁾, а решенията относно придобиването на дялови участия и друга техническа помощ се вземат от управителния съвет по предложение на изпълнителния комитет ⁽²⁰⁾.

3. МЕРКИТЕ

- (38) Подкрепата от страна на FITD, за която Banca d'Italia е дала разрешение на 7 юли 2014 г., включва следните мерки:

- (1) *Мярка 1*: безвъзмездна вноска от 265 милиона евро за покриването на отрицателната стойност на собствения капитал на Tercas;
- (2) *Мярка 2*: тригодишна гаранция в размер на 35 милиона евро за покриването на кредитния риск, свързан с някои експозиции на Tercas към [...] ⁽²¹⁾. Тези експозиции (два кредита с еднократно погасяване на датата на падежа, която е 31 март 2015 г.) са били напълно изплатени от длъжниците на датата на падежа и съответно гаранцията е изтекла, без да бъде задействана;
- (3) *Мярка 3*: гаранция в размер до 30 милиона евро за покриване на допълнителните разходи, които могат да възникнат в резултат на плащането на данъка върху мярка 1. Тези данъчни плащания са необходими, в случай че мярката 1 не бъде счетена за освободена от данък съгласно италианското право (*). Съгласно съответното законодателство конкретното освобождаване от данък за мерки за подкрепа, предприети от FITD, трябва да бъде представено за одобрение от Европейската комисия. В случая FITD е изплатило цялата сума от 30 милиона евро на Tercas, преди Комисията да вземе решение относно освобождаването от данък.

4. ОСНОВАНИЯ ЗА ОТКРИВАНЕ НА ПРОЦЕДУРАТА

- (39) В решението за откриване на процедурата Комисията стига до предварителното заключение, че мерките, за които не е подадено уведомление, може да съдържат държавна помощ по смисъла на член 107 от Договора и че има съмнения относно тяхната съвместимост с вътрешния пазар.
- (40) Според предварителното заключение на Комисията мерките за подкрепа, които ще бъдат предприети от FITD, могат да бъдат приписани на италианската държава, и че ресурсите на FITD са под обществен контрол. FITD е действало в съответствие с публичен мандат, определен от държавата: правното основание за признаването на FITD

⁽¹⁶⁾ Вж. член 12, алинея 3 от устава на FITD (*Statuto*).

⁽¹⁷⁾ Вж. член 13, алинея 10 от устава на FITD (*Statuto*). Понастоящем всяка от следните банки е представлявана от по един член: Unicredit, Intesa Sanpaolo и Monte dei Paschi di Siena са представлявани от по двама членове всяка. Credem, Credito Valtellinese, BNL, Deutsche Bank, Cariparma, Veneto Banca, CheBanca, BPM, Banco Desio e della Brianza, UBI, Banca di Credito Popolare Torre del Greco, Cassa di Risparmio di Rimini, Banca Popolare Pugliese, Unipol Banca, Banco Popolare, Banca Popolare dell'Emilia Romagna и Banca del Piemonte.

⁽¹⁸⁾ *Comitato di gestione*: вж. членове 16—18 от устава на FITD.

⁽¹⁹⁾ Вж. член 17, алинея 1, буква а) от устава на FITD.

⁽²⁰⁾ Вж. член 14, алинея 1, буква д) от устава на FITD.

⁽²¹⁾ Член 1, алинеи 627 и 628 от Закона за стабилността от 2014 г. (Закон № 147/2013). „627. С оглед на икономическото и финансовото реструктуриране на банките, поставени под специално управление, мерките за подкрепа, приложени от FITD, не представляват част от прихода на тези банки. 628. Алинея 627 влиза в сила само след разрешение от страна на Европейската комисия.“ (627. Ai fini del riassetto economico e finanziario dei soggetti in amministrazione straordinaria, gli interventi di sostegno disposti dal Fondo interbancario di tutela dei depositi non concorrono alla formazione del reddito dei medesimi soggetti. 628. L'efficacia delle disposizioni del comma 627 è subordinata all'autorizzazione della Commissione europea.)

(*) Поверителна информация.

като задължителна схема за гарантиране на депозитите е бил банковият закон; с член 966 от Закона за банките е предоставено право на FITD да се намесва по начини, различни от възстановяване на средствата на вложителите в случай на ликвидация, а уставът на FITD е бил одобрен от Banca d'Italia. Освен това, когато FITD се намесва в случаи, различни от ликвидации, или чрез други средства, то трябва винаги да получи разрешение за това от италианската държава чрез Banca d'Italia.

- (41) По отношение на въпроса за наличието на избиращо предимство Комисията отбеляза, че FITD не е действало в качеството на оператор в условията на пазарна икономика, тъй като то е предоставило безвъзмездна помощ за покриването на отрицателната стойност на собствения капитал и не е поискало такса за гаранциите, издадени в полза на Tercas. Благодарение на тези мерки е предотвратено излизането на Tercas от пазара, което вероятно би се случило при липсата на такава подкрепа.
- (42) Комисията стигна до предварителното заключение, че мерките са били избиращи, предвид факта, че те са се отнасяли само до Tercas и че те са нарушили конкуренцията, като са предотвратили изпадането на Tercas в несъстоятелност и излизането му от пазара. Tercas е било в конкуренция с чуждестранни предприятия, поради което търговията между държави членки е била засегната.
- (43) Комисията е счела, че ако мерки 1, 2 и 3 представляват помощ, те са били предоставени в нарушение на задълженията, определени в член 108, параграф 3 от Договора.

5. МНЕНИЯ ОТ ИТАЛИЯ И ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ

5.1. Държавни ресурси и приписване на отговорност на държавата

5.1.1. Становища от Италия ⁽²²⁾

- (44) Италия твърди, че въпросните мерки за подкрепа нямат задължителен характер, тъй като времето, обхватът и изборът на мерки са оставени изцяло на преценката на FITD. Освен това тези мерки не са пряко сравними със задължителните мисии, определени в Закона за банките: вместо това те са пряко насочени към постигане на различна цел или при всички случаи на допълнителна цел, а именно възстановяване на банки в затруднение. Всяко съвпадение на цели по отношение на защитата на вложителите е напълно случайно. В този контекст позоваването на Комисията на решението на Общия съд по делото *Австрийски закон за екологичната електроенергия* ⁽²³⁾ е неуместно. Това дело се отнася до правило за установяване на освобождаване от данък, което по определение е било с публичен характер, и поради това презумпцията за отговорност на държавата по отношение на мярката е била обоснована.
- (45) Освен това Италия твърди, че тълкуването, предложено от Комисията въз основа на един вид презумпция, че е налице държавна помощ при каквато и да е намеса от страна на схема за гарантиране на депозитите, няма основание в Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁴⁾ (която не е била транспонирана от Италия и чийто краен срок за транспониране все още не е бил изтекъл към момента на приемането на мерките). Тълкуването на Комисията по тази точка няма основание и в Съобщението относно банковия сектор от 2013 г. ⁽²⁵⁾. По-специално, съгласно точка 63 от Съобщението, с цел да се установи дали дадено решение за използване на фондове за гарантиране на депозитите може да бъде приписано на държавата, трябва да се извърши оценка на конкретния случай, а с член 11 от Директива 2014/49/ЕС не се налага общо задължение за даване на предварително уведомление за дадена мярка, която ще бъде предприета от гаранционен фонд. Необходимо е да се подаде предварително уведомление до Комисията, само ако след преглед на конкретния случай се установи, че дадена мярка за подкрепа представлява помощ.
- (46) По отношение на отговорността на Италия за мярката на FITD, Италия основава своя анализ на теста за отговорност, разработен в рамките на делото *Stardust Marine* ⁽²⁶⁾, който тя твърди, че не е изпълнен в разглеждания случай поради следните причини. Първо, FITD е частноправен субект и взема всичките си решения чрез своето общо събрание и органи на управление, които са съставени изцяло от представители на банките членове и които

⁽²²⁾ Италианският публичен орган, който е изпратил мнения на Комисията, е италианският министър на икономиката и финансите.

⁽²³⁾ Решение *Австрия/Комисия* (*Австрийски закон за екологичната електроенергия*), T-251/11, EU:T:2014:1060.

⁽²⁴⁾ Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно схемите за гарантиране на депозити (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 149).

⁽²⁵⁾ Съобщение на Комисията относно прилагането от 1 август 2013 г. на правилата за държавните помощи към мерките за подкрепа на банки в контекста на финансовата криза („Съобщение относно банковия сектор“) (ОВ C 216, 30.7.2013 г., стр. 1).

⁽²⁶⁾ Решение *Франция/Комисия*, C-482/99, EU:C:2002:294.

действат напълно независимо. Процесът на вземане на решения относно мерките за подкрепа е напълно независим и не е предвидено активното участие на Banca d'Italia или друг публичен орган. Фактът, че представител на Banca d'Italia участва в заседанията на органите на управление на FITD, не може да се тълкува като показател за активното участие на Banca d'Italia в процеса на вземане на решения, тъй като ролята на представителя е само на пасивен наблюдател.

- (47) Италия също така твърди, че правомощието на Banca d'Italia да одобрява устава на FITD и измененията към него и да дава разрешение за отделните предприети мерки не засяга автономния процес на вземане на решения на FITD, тъй като то е ограничено само до последващо разрешение от Banca d'Italia в качеството ѝ на орган, който извършва надзор и ръководи управлението на кризи съгласно Закона за банките. Решението на Banca d'Italia представлява ратификация, която е ограничена до формална проверка със задна дата на законосъобразността на частно решение, което вече е завършено във всяко отношение. Този анализ се потвърждава от фактите, и по-специално от заповедта на Banca d'Italia за разрешаване на мярката на FITD, в която Banca d'Italia потвърждава, че тя не е извършила някакво разследване на основателността на избора, направен от FITD. В подкрепа на този аргумент Италия заявява, че разглежданият случай има ясни сходства с делото *Sicilcassa* ⁽²⁷⁾, по което Комисията е заключила, че мярката не представлява държавна помощ поради решаващото участие на частни субекти.
- (48) Италия твърди, че доказателствата, на които се позовава Комисията в решението за откриване на процедура, не сочат за намеса на Banca d'Italia в процеса на вземане на решения на FITD. Първо, въпреки че Banca d'Italia назначава специален управител, той няма правомощието да оказва пряко влияние върху решението на FITD за предоставяне на финансиране на банка в затруднение. Вместо това специалният управител действа като управител и законен представител на банката, която е поставена под специално управление, но не от името на Banca d'Italia. С други думи той поема всички частноправни правомощия на разпуснатите органи на управление. Второ, Италия отрича, че в действителност има някакви доказателства за намеса от страна на Banca d'Italia. Параграфът в една бележка от генералния директор на FITD от 28 май 2014 г., в който се споменава, че представителят на Banca d'Italia „призова фонда да потърси балансирано споразумение с BPB за покриване на отрицателната стойност на собствения капитал“, следва да се тълкува като израз на надежда, но определено не като заповед. И накрая, Италия посочва, че в нито един от протоколите за решенията, взети от органите на управление на FITD относно действието за подпомагане на Tercas, не са отбелязани някакви становища, представени от Banca d'Italia, които могат да наведат на мисълта, че тя е оказвала влияние върху фонда.

5.1.2. Становища от Banca d'Italia ⁽²⁸⁾

- (49) В мненията си относно решението за откриване на процедура Banca d'Italia отрича, че мерките за подкрепа от страна на FITD могат да се припишат на държавата, поради това че:
- (1) като подпомага кредитни институции FITD не изпълнява мандат на публична политика;
  - (2) Banca d'Italia не взема решения съвместно с FITD относно намеса в подкрепа на дадено предприятие, по принцип или в разглеждания случай, и не извършва проверка, за да установи дали FITD действа в съответствие с даден мандат на публичната политика, който му е предоставен;
  - (3) разглежданият случай се различава значително от мерките за държавна помощ, изпълнявани от Дания, Испания и Полша, които са цитирани в бележка под линия 28 от решението за откриване на процедура, в което Комисията е заключила, че ресурсите, използвани при мерките относно схемите за гарантиране на депозитите, са били на разположение на публичните органи и съответно мерките могат да бъдат приписани на държавата.
- (50) По отношение на първата точка, според Banca d'Italia единственият публичен мандат на схемите за гарантиране на депозитите е възстановяването на средствата на вложителите: последното изречение на член 96а, алинея 1 от Закона за банките, което позволява на FITD да се намесва по начини, различни от прякото възстановяване на гарантираните депозити при ликвидация, не може да се тълкува нито като доказателство за отговорност на държавата по отношение на мерките, приети от FITD, различни от възстановяването на средствата на вложителите, нито като предоставяне на публичен мандат на FITD. Тази разпоредба просто позволява използване на други форми на намеса.

⁽²⁷⁾ Решение 2000/600/ЕО на Комисията от 10 ноември 1999 г. относно условното одобрение на помощта, отпусната от Италия на публичните банки Banco di Sicilia и Sicilcassa (ОВ L 256, 10.10.2000 г., стр. 21).

⁽²⁸⁾ Banca d'Italia изпрати своите мнения като трета страна и съответно те не са представени заедно с мненията на Италия в този раздел. Тъй като обаче Banca d'Italia е публична институция и нейното поведение следователно е поведение от страна на държавата членка, с цел тя да не попадне извън обхвата на член 107 от Договора въз основа на това, че тя е независим орган съгласно своя устав, позоваванията на „Италия“ в раздела от настоящото решение, озаглавен „Оценка на мерките“, включват Banca d'Italia.

- (51) Позоваването в Директива 2014/49/ЕС на неплатежоспособността на кредитните институции само показва, че по принцип целта на мерките е да се ограничат разходите за намеса по линия на схемите за гарантиране на депозитите, като се предотврати необходимостта от възстановяване на средствата на вложителите, а оттам се предотврати неплатежоспособността на банките. Фактът, че Директива 2014/49/ЕС не налага задължение за уведомяване на Комисията за мерки за подкрепа от схеми за гарантиране на депозитите означава, че упражняването на преценка по отношение на такива мерки само по себе си не показва, че на схемата за гарантиране на депозитите е предоставен публичен мандат.
- (52) Banca d'Italia също така твърди, че член 29 от устава на FITD, съгласно който FITD може да се намесва в подкрепа на дадена банка, поставена под специално управление, само „ако има разумни изгледи за възстановяване и ако може да се допусне, че разходите ще бъдат по-малки от онези, които биха възникнали при ликвидация“, сочи нещо твърде различно от твърдението на Комисията в решението за откриване на процедура, че Италия е избрала да разреши на своята схема за гарантиране на депозитите да се намеси, с цел да се избегне изпадането в неплатежоспособност на кредитна институция“.
- (53) Накрая, фактът, че Banca d'Italia трябва да одобри мерки за подкрепа, приети от FITD, не доказва, че FITD преследва цел от обществен интерес. Ако се приеме обратното, би означавало, че всички банкови дейности, които подлежат на надзор от страна на ЕСВ или Banca d'Italia, са били дейности, подчинени на публична политика. Освен това Banca d'Italia е длъжна да действа независимо от държавата съгласно член 19 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 ⁽²⁹⁾.
- (54) По отношение на втората точка, Banca d'Italia упражнява надзорни правомощия само във връзка със защитата на вложителите, стабилността на банковата система и стабилното и разумното управление на банките (член 5 от Закона за банките). С член 96б, алинея 1, буква б) от Закона за банките, който гласи, че Banca d'Italia „координира дейността на гаранционните схеми, като издава правила за кризите в банковия сектор и като извършва надзорни дейности“, се предоставя единствено общо правомощие на Banca d'Italia, с което се цели да се гарантира, че дейностите на схемите за гарантиране на депозитите са съвместими с упражняването на нейното собствено надзорно правомощие; това правомощие се упражнява само чрез даване на разрешение за предприетите мерки.
- (55) Тъй като Banca d'Italia е задължена да действа независимо от държавата, упражняването на нейното правомощие по отношение на FITD, когато FITD предприема мерки за подкрепа на дадена банка, не може да се счита за държавен контрол над използването на ресурси или за свързано с някакъв публичен мандат. Следователно разглежданият случай е явно аналогичен на делото *Doix Élevage* ⁽³⁰⁾.
- (56) Освен това Banca d'Italia твърди, че тя не е допринесла за разработването или изпълнението на мерките за подкрепа, приети от FITD, и че всеки контакт между нея и FITD, преди FITD да подаде официално искане за разрешение от Banca d'Italia, не може да се класифицира като принос за тези мерки. Banca d'Italia просто е предоставила първоначални насоки, излязо въз основа на законодателните параметри, в съответствие с които ще бъде уредена последващата процедура за даване на разрешение.
- (57) Фактът, че Banca d'Italia е назначила и контролирала специалния управител, няма отношение към разглеждания случай, тъй като задачите и целите на дейностите на специалния управител не се различават съществено от тези на „обичаен“ директор на частно предприятие в състояние на криза, така че специалният управител не е действал от името на Banca d'Italia.
- (58) Представителят на Banca d'Italia е присъствал на заседанията на управителния съвет на FITD и на изпълнителния комитет само като наблюдател без право на глас. Фактът, че спорът между FITD и ВРВ относно размера на отрицателната стойност на собствения капитал на Tercas е бил уреден от арбитър, определен от Banca d'Italia, няма отношение, тъй като страните са били тези, които напълно независимо и по взаимно съгласие са поискали от Banca d'Italia да предложи лице, което след това те да назначат като арбитър. ВРВ не би се съгласило да поиска от Banca d'Italia да определи арбитър, ако Banca d'Italia има ръководна и стратегическа функция във FITD.
- (59) По отношение на третата точка разглежданият случай се различава от онези, цитирани в съображение 44 в решението за откриване на процедура, за които Комисията е заключила, че намесата по линия на схема за гарантиране на депозитите при реструктурирането и ликвидацията на банки представлява държавна помощ.

⁽²⁹⁾ Регламент (ЕС) № 1024/2013 от 15 октомври 2013 г. за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции (ОВ L 287, 29.10.2013 г., стр. 63).

⁽³⁰⁾ Решение *Doix Élevage SNC и др.*, C-677/11, EU:C:2013:348, по-специално т. 41.

- (60) В случая с датската схема за ликвидация ⁽³¹⁾ 1) условията за мерките за подкрепа са уредени подробно от националното законодателство; 2) комитетът, който е отговарял за оценяването на разходите на различните възможности, е бил назначен от министъра на икономиката и финансите; 3) същият комитет е трябвало да оцени дали купувачът би бил в състояние да управлява банката в затруднение и дали решението е било търговски устойчиво; 4) решението, взето от схемата за гарантиране на депозитите, се е основавало на оценката и препоръките на този комитет; 5) управителният съвет на схемата за гарантиране на депозитите е бил назначен от министъра на икономиката и финансите; и 6) споразумението между банката купувач и схемата за гарантиране на депозитите е трябвало да бъде одобрено от министъра.
- (61) В случая с полската схема за ликвидация на кредитни съюзи ⁽³²⁾ стимулите, предоставени от схемата за гарантиране на депозитите, са представлявали неразделна част от схема за ликвидация за кредитни съюзи, която е била разработена от полските органи и за която те са уведомили Комисията, че е държавна помощ. Схемата за гарантиране на депозитите е била контролирана от правителството чрез правата на глас в управителния съвет на фонда и в редица случаи министърът на финансите е имал право да се намесва и да взема преки решения, засягащи функционирането на фонда. Освен това председателят на управителния съвет на фонда, който е бил назначен от министъра на финансите, е имал решаващ глас при равен брой гласове.
- (62) По отношение на решението за реструктуриране на SAM и Banco SAM в Испания ⁽³³⁾, испанските органи са използвали финансовата помощ от Фонда за организирано реструктуриране на банки ⁽³⁴⁾, фонд, който е предначинан да осигурява помощ за ликвидация и който е контролиран от държавата и от испанския фонд за гарантиране на влоговете. Решението на фонда да се намеси не е било негово независимо решение, а част от по-широка операция за реструктуриране и оздравяване, решението за която е взето от испанските органи, които са я изпълнили.

5.1.3. Становища от други заинтересовани страни

- (63) Първо, другите заинтересовани страни, а именно FITD, BPВ и Tercas, правят общата забележка, че общественият характер и отговорността на държавата са две отделни условия, всяко от които трябва да бъде изпълнено. Съответно ресурси от частни източници не могат да се считат за обществени в резултат на оценка, че използването на тези ресурси може да се припише на държавата.
- (64) Тези три заинтересовани страни твърдят, че Комисията е допуснала грешка с твърдението си, че съществува изключително голяма вероятност схемите за гарантиране на депозитите да предоставят държавна помощ, тъй като те действат съгласно публичен мандат и остават под контрола на публичните органи. Те посочват, че в Съобщението на Комисията относно банковия сектор от 2013 г. не се споменава, че схемите за гарантиране на депозитите представляват държавна помощ, че в Директива 94/19/ЕО не е отбелязано нищо относно съвместимостта на правилата за държавна помощ с мерки, приети като алтернатива на възстановяване на средствата на вложителите, както и че в Директива 2014/49/ЕС е застъпена неутрална позиция по отношение на съвместимостта на такива мерки с правилата за държавна помощ.
- (65) Заинтересованите страни считат, че Комисията е стигнала до предварителното заключение, че действието, предприето от FITD, може да бъде приписано на държава, само въз основа на факта, че такова действие се е изисквало по закон, но в решенията по делото *PreussenElektra* ⁽³⁵⁾ и делото *Doux Élevage* ⁽³⁶⁾ Съдът изрично е постановил, че фактът, че дадена мярка е наложена от националното законодателство, не може да ѝ придаде характер на държавна помощ. В решението по делото *Австрийски закон за екологичната електроенергия* ⁽³⁷⁾ Общият съд е взел под внимание много други елементи, които показват значителното влияние и контрол на държавата над ÖMAG, публично дружество с ограничена отговорност, което отговаря за контрола на въпросната мярка.
- (66) Тези заинтересовани страни считат, че при правилно тълкуване на италианското законодателство и механизмите за вземане на решения на FITD за мерки за подкрепа за предотвратяване на необратими банкови кризи се разкрива несъществен характер на доказателствата, цитирани от Комисията в подкрепа на нейното предварително

⁽³¹⁾ Решение на Комисията от 1 август 2011 г. — Държавна помощ SA.33001 (11/N) — Дания — Част Б — Изменение на датската схема за ликвидация за кредитни институции (ОВ С 271, 14.9.2011 г., стр. 1).

⁽³²⁾ Решение на Комисията от 18 февруари 2014 г. — Държавна помощ SA.37425 (2013/N) — Полша — Схема за организирана ликвидация на кредитни съюзи (ОВ С 210, 4.7.2014 г., стр. 1).

⁽³³⁾ Решение на Комисията от 30 май 2012 г. — Държавна помощ SA.34255 (12/N) — Испания — Реструктуриране на SAM и Banco SAM (ОВ С 173, 19.6.2013 г., стр. 1).

⁽³⁴⁾ Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria

⁽³⁵⁾ Решение *PreussenElektra AG/Schleswig AG*, C-379/98, EU:C:2001:160, по-специално т. 61 и сл.

⁽³⁶⁾ Вж. бележка под линия 30.

⁽³⁷⁾ Вж. бележка под линия 23.

заключение, че действието, предприето от FITD, съответства на публичен мандат. Те основават своя довод на факта, че в член 96а от Закона за банките е постановено само, че гаранционните схеми „могат да участват в други видове и форми на намеса“⁽³⁸⁾. Мерките не са задължителни, с което се прекъсва връзката между действията на FITD и мисията, определена в неговия устав.

- (67) Трите заинтересовани страни посочват, че форми на действие, различни от възстановяване на средствата на вложителите, съществуват от създаването на FITD през 1987 г., преди влизането в сила на член 96а от Закона за банките.
- (68) FITD твърди, че то е частноправно дружество, контролирано и управлявано от своите банки членове, и че то действа като двигател за мерки, които могат да се припишат пряко на банките членове, като използва ресурси, които продължават да принадлежат на банките членове. Освен това решението за подпомагане на Tercas е взето от органите на управление на FITD, които са изцяло съставени от представители на банките членове. Документалните доказателства показват, че органите на управление на FITD внимателно са оценили възможните алтернативи и приложението на изискването за — най-малки разходи, за да защитят по-добре интересите на банките членове, като намалят разходите и рисковете на намесата.
- (69) FITD твърди, че неговият орган на управление е взел решение по своя собствена преценка дали, кога и как да приложи мерки за подкрепа, като единственото изискване е било действието да бъде свързано с по-малки разходи от възстановяването на средствата на вложителите. Когато предприема мерки за подкрепа, FITD не действа съгласно някакъв публичен мандат. Уставът на FITD е изцяло в съответствие със законодателството, уреждащо този сектор, доколкото той не предвижда някаква форма на алтернативно действие или изрично забранява всякакво такова действие. Нито един публичен орган не може да задължи FITD да се намеси, а последващото разрешение на Banca d'Italia има за цел само да послужи като потвърждение, че действието, предприето в полза на банката получател, е целесъобразно от гледна точка на пруденциалния надзор и че то е съвместимо с необходимостта от защита на вложителите и стабилността на банковата система.
- (70) Освен това трите заинтересовани страни посочват, че съгласно устава на FITD членството във FITD не е задължително и че банките могат да изберат да създадат алтернативна схема за гарантиране на депозитите, в която да членуват. Те изтъкват наличието на схема за гарантиране на депозитите, Fondo di Garanzia dei Depositanti del Credito Cooperativo, специално за взаимоспомагателни банки⁽³⁹⁾, които не са членове на FITD.
- (71) Заинтересованите страни твърдят, че не е налице намеса от страна на държавата нито при назначаването на членове на органите на управление на FITD, нито при неговия процес на вземане на решения (фактът, че Banca d'Italia участва като наблюдател без право на глас, не засяга независимия процес на вземане на решения на FITD). Те твърдят, че в решението си относно оздравяването на датската банка Roskilde⁽⁴⁰⁾ Комисията е постановила, че органът, който е предоставил гаранция, е взел своите решения независимо, преди да заключи, че не са използвани държавни ресурси при предоставянето на гаранция на банка в криза от сдружение, сформирано от национални банки и финансирано изцяло от тях с цел подпомагане на финансови институции. Като се позовават на решението по дело *EARL Salvat père et fils*⁽⁴¹⁾, трите заинтересовани страни изразяват позицията, че може да има държавна помощ, само ако държавата е представена в органите за вземане на решения на организацията и е в състояние да наложи своите собствени решения.
- (72) Трите заинтересовани страни твърдят, че FITD е орган, представляващ интересите на своите банки членове, и че правомощията, възложени на Banca d'Italia по отношение на действията на FITD, само разрешават на Banca d'Italia да преследва своите общи надзорни цели, и по-специално да следи за стабилното и разумно управление на субектите, върху които осъществява надзор, и да защитава интересите на вложителите. Предвид общия характер на задачата на Banca d'Italia за координиране на дейностите на схемите за гарантиране на депозитите чрез правилата относно кризите в банковия сектор и чрез нейните собствени надзорни дейности, тази задача не може да служи като доказателство, че ресурсите на FITD са под постоянен контрол от страна на държавата.
- (73) Фактът, че Banca d'Italia назначава специален управител за банка, изпаднала в състояние на криза, не показва наличие на връзка с публичната сфера, тъй като правното основание на това правомощие (член 70 и сл. от Закона за банките) по същество е с технически характер, а неговата обосновка и основа се крият в специфичните характеристики на сектора. Освен това самото наличие на индикации, че дадена мярка преследва цели от обществен интерес, не е достатъчно, за да се докаже, че тя представлява държавна помощ⁽⁴²⁾.

⁽³⁸⁾ Добавено подчертаване.

⁽³⁹⁾ *Banche di credito cooperativo*.

⁽⁴⁰⁾ Решение на Европейската комисия от 31 юли 2008 г. по дело NN 36/08 — Дания — Roskilde bank A/S (ОВ С 238, 17.9.2008 г., стр. 5).

⁽⁴¹⁾ Решение *EARL Salvat père & fils/Комисия*, T-136/05, EU:T:2007:295, т. 154.

⁽⁴²⁾ Заключение на генералния адвокат Wathelet по делото *Doux Élevage*.

- (74) Правомощието на Banca d'Italia да дава разрешение за отделни мерки съгласно член 96б, алинея 1, буква г) от Закона за банките и член 3, алинея 2 от устава на FITD не лишава FITD от правото му на независима преценка дали да предприеме алтернативни мерки и, ако да, относно тяхното време, размер и форма. Разрешението от Banca d'Italia за действията на FITD е просто последваща проверка на самостоятелно взетите решения на FITD, която се извършва, за да се гарантира защитата на обществения интерес, за която Banca d'Italia носи отговорност.
- (75) Трите заинтересовани страни се позовават също така на Решението на Комисията относно помощта, предоставена на Banco di Sicilia и Sicilcassa⁽⁴³⁾, в което Комисията е заключила, че намесата на FITD в полза на тези банки не представлява държавна помощ, без да взема под внимание ролята на Banca d'Italia по отношение на дейностите на FITD.
- (76) Трите заинтересовани страни твърдят, че също както при делото *Doux Élevage*, публичният надзор на FITD не излиза извън рамките на осъществяването на обикновена формална проверка на валидността и законосъобразността на поведението на FITD; той не включва проверка на политическата целесъобразност или на спазването на политика, изпълнявана от публичните органи: както в случая с *Doux Élevage*, FITD само решава как да използва своите ресурси. По подобен начин, в делото *Pearle*⁽⁴⁴⁾ нидерландското правителство е потвърдило, че подзаконовите разпоредби, приети от органи, като например НВА, с които се налагат такси, които са предмет на това дело, са изисквали одобрението на публичните органи.
- (77) FITD посочва, че специалният управител не е представител на надзорния орган, въпреки че е назначен от Banca d'Italia. Специалният управител има широко право на преценка и действия по собствена инициатива. Той може само да изисква действия от страна на FITD, което по никакъв начин не е обвързано с искането и остава свободно да предприема алтернативни мерки в интерес на своите банки членове. В разглеждания случай специалният управител не заменя общото събрание на банката, което е единственият орган, упълномощен да одобрява операции с извънреден характер. Освен това разрешението на Banca d'Italia се дава едва след като FITD е взело своето собствено независимо решение за намеса. Разрешението е част от обичайната надзорна функция на Banca d'Italia. Представителят на Banca d'Italia присъства на заседанията на управителния съвет на FITD и на изпълнителния комитет само като наблюдател без право на глас.
- (78) Арбитърът в спора между FITD и BPB по отношение на размера на отрицателната стойност на собствения капитал на Tercas е бил назначен не от Banca d'Italia, а от самите страни (FITD и BPB) по препоръка на Banca d'Italia. Освен това с назначаването на арбитър се е целяло да се разреши въпросният спор; всяко решение относно разходната ефективност на мерките от гледна точка на банките членове е било изцяло в сферата на компетентност на FITD.
- (79) Делата, цитирани от Комисията във връзка със схемите за гарантиране на депозитите, не са съпоставими с разглеждания случай. Трите заинтересовани страни изтъкват в това отношение същите аргументи като Италия, като добавят, че делото относно датската схема за ликвидация и делото относно полските схеми за ликвидация на кредитни съюзи са се отнасяли до мерки, приети от гаранционни схеми във връзка с ликвидацията на банки, а не са били мерки, приети с превантивни цели с оглед на дългосрочното възстановяване на банките.

5.2. Предимство

5.2.1. Становища от Италия

- (80) Италия твърди, че Комисията прилага принципа на оператор в условията на пазарна икономика така, както е разработен в контекста най-скорошните дела относно реструктуриране на банки („теста за споделяне на тежестта“), като пренебрегва факта, че тестът за споделяне на тежестта е без значение за оценката на рационалността на поведението на частноправен субект, тъй като той има за цел преди всичко защита на интересите на широката общественост (всички данъкоплатци), а не на специфичните интереси на онези, които са пряко засегнати от неизпълнението на банката (например FITD). Освен това FITD е спазило принципа за най-ниски разходи. При вземането на решение да се намеси, за да подкрепи Tercas, FITD търси решението, което е най-облекчено финансово за неговите банки членове, въз основа на становището на реномирана консултантска фирма и продължителни дискусии в управителния съвет и изпълнителния комитет.
- (81) Италия твърди, че когато Комисията сравнява реорганизацията на Tercas с алтернативния сценарий за ликвидация, тя не се позовава на правилните цифри. Сравнението между мярката за възстановяване и сценария за ликвидация трябва да се прави след приспадане на позицията на [...], по отношение на която рискът не е бил оценен при

⁽⁴³⁾ Вж. бележка под линия 27.

⁽⁴⁴⁾ Решение *Pearle и др.*, C-345/02, EU:C:2004:448.

оценката на разходите за ликвидация. Това приспадане води до задължение за операцията по оздравяване, ненадвишаващо 295 милиона евро, докато очакваните разходи за сценария за ликвидация възлизат на 333 милиона евро. Италия заключава, че действителната разлика между двата сценария е почти 40 милиона евро, а не 3 милиона евро, както е посочено в предварителното становище, представено от Комисията в решението за откриване на процедура.

- (82) Италия счита, че във всеки случай действията на FITD са в съответствие с принципа на оператор в условията на пазарна икономика. На първо място, FITD не би могло да изисква от Tercas да наложи на подчинените кредитори споделяне на тежестта, надхвърлящо договорните условия по отделните заеми, в които е предвидено отписване единствено в случай на ликвидация. На второ място, налагането на споделяне на тежестта на подчинените кредитори не би намалило разходите на банките, членове на FITD, по никакъв начин. Комисията неправилно е приела, че в случай на принудителна административна ликвидация (*liquidazione coatta amministrativa*) на Tercas разходите на банките членове и съответно на FITD са щели да бъдат сведени до минимум, ако подчинените кредитори бъдат принудени да поемат част от загубите. Въз основа на сведенията в протоколите от заседанията на управителния съвет и изпълнителния комитет на FITD Италия твърди, че с мерките, които в крайна сметка са били предприети от FITD, е избегнат рискът от евентуалното завеждане на съдебни дела за загубите, понесени от подчинените кредитори. Италия отбелязва, че с действията на FITD е било избегнато и отрицателното отражение върху репутацията на банковата система, което би се получило в резултат на неизплащането на подчинените заеми в случай на принудителна административна ликвидация на Tercas.
- (83) Ето защо по мнение на Италия решението на FITD да не включва притежателите на подчинен дълг е разумно, в съответствие с принципа на оператор в условията на пазарна икономика, и е предотвратило излагането на FITD и неговите банки членове на допълнителни разходи.

5.2.2. Становища от Banca d'Italia

- (84) Комисията не е получила мнения от Banca d'Italia относно избирателното предимство на предприетите мерки.

5.2.3. Становища от други заинтересовани страни

- (85) По отношение на икономическата обоснованост на мерките от гледна точка на принципа на оператор в условията на пазарна икономика трите други заинтересовани страни твърдят, че предприетите действия представляват рационален и обоснован избор за частни предприятия например като FITD и неговите банки членове. Според тези страни настоящият случай има очевидни прилики със случая *Sicilcassa*, където Комисията стига до заключението, че разглежданите мерки не представляват държавна помощ с оглед на решаващото участие на частни субекти. Както и в случая *Sicilcassa*, тук FITD е изпълнявало ролята на гарант за възстановяване на средствата на вложителите в съответствие с разпоредбите на законодателството относно схемите за гарантиране на депозитите; решения за действията на FITD са се вземали от същите органи на управление, въз основа на същите критерии, а Banca d'Italia е изпълнявала същите функции. Те отбелязват, че в Италия вече няма банки под обществен контрол, така че всички членове на FITD са частни банки. Следователно FITD може да осъществява дейност само като частен субект.
- (86) Трите заинтересовани страни са разгледали по-ранни случаи на алтернативни мерки, предприети от FITD ⁽⁴⁵⁾, и тяхната икономическа обосновка, включително случаи по време на периода, когато участието в схема за гарантиране на депозитите е било напълно доброволно. Частните предприятия са избрали да се присъединят към схемата за гарантиране на депозитите дори тогава, когато те не са били законово задължени да го направят. Заинтересованите страни отхвърлят тезата, че оператор в условията на пазарна икономика не би бил *натоварен с разходите по възстановяване на средствата на вложителите* и не би отпуснал *безвъзмездна* помощ или гаранции, по които не се начислява премия както твърди Комисията в решението за откриване на процедура.
- (87) Освен това трите заинтересовани страни подчертават, че поведението на FITD и неговите банки членове трябва да бъде преценявано не абстрактно, чрез позоваване на един хипотетичен нерегулиран сценарий, а по-скоро въз основа на регулаторната рамка, в която те осъществяват своята дейност. Ако, както е в настоящия случай, задължението съгласно регулаторната рамка за възстановяване на влоговете до определен праг означава, че мярката с най-ниски разходи за банките членове е да покрият отрицателната стойност на собствения капитал, то покриването ѝ е най-рационалният избор от гледна точка на частен оператор в условията на пазарна икономика.

⁽⁴⁵⁾ Banca di Girgenti, Banca di Credito di Trieste SpA — Kreditna Banka (BCT) и Cassa di Risparmi e Depositi di Prato.

- (88) Трите заинтересовани страни оспорват тезата на Комисията, че разходите за възстановяване на средствата на вложителите в случай на принудителна административна ликвидация на Tercas не следва да се вземат предвид при прилагането на принципа на оператор в условията на пазарна икономика, тъй като те произтичат от задълженията, наложени на FITD в качеството му на схема за гарантиране на депозитите, които са необходими за защита на вложителите с оглед на обществения интерес. Те твърдят, че в случая на реструктурирането на Banco Espírito Santo в Португалия ⁽⁴⁶⁾ Комисията е счела, че разходите за възстановяване на средствата на вложителите в случай на ликвидация следва да бъдат включени за целите на прилагането на принципа на оператор в условията на пазарна икономика. Освен това Комисията не може да сравнява разглеждания случай с решението на Съда по делото *Land Burgenland* ⁽⁴⁷⁾, тъй като в него Съдът прави разграничение между мерки, които могат да бъдат приписани на държавата в качеството ѝ на акционер и такива, при които държавата е действала като носител на публична власт.
- (89) Трите заинтересованите страни отбелязват, че мерките са разработени въз основа на критерия за най-ниски разходи и че една уважавана одитна и консултантска фирма е била ангажирана да определи решението с най-ниски разходи и рискове за банките членове. Въз основа на това от FITD са разработили набор от мерки, които са им позволили да намалят значително разходите за банките членове, за да се избегнат рисковете от ликвидация, както и да предотвратят евентуални отрицателни външни фактори, които би породила една принудителна административна ликвидация на Tercas.
- (90) Що се отнася до оценката на това дали общата стойност на мерките за подкрепа на FITD е била по-ниска, отколкото в случай на ликвидация на Tercas, трите заинтересовани страни твърдят, че разходите за гаранцията за покриване на кредитния риск на заеми с еднократно погасяване за [...] не е трябвало да бъдат включени в оценката на разходите на Комисията за мярката за подкрепа. Те не са били включени в приблизителната оценка на разходите, които би поело FITD в случай на ликвидация на Tercas. Съответно изчислението на Комисията, според което постигнатите от действията икономии на разходите са в размер на едва 3 милиона евро, е погрешно. В доклада [...], където е определено решението с най-ниски разходи и рискове за FITD и неговите банки членове, в очакваните разходи за принудителна административна ликвидация не е включен рискът, свързан с [...] заеми, които възлизат на около 35 милиона евро. За да бъдат сравнени правилно двата сценария за възстановяване на средствата на вложителите и алтернативните мерки, „сравнението между мярката за възстановяване и сценария за ликвидация трябва да се прави след приспадане на позицията на [...], по отношение на която рискът не е бил оценен при оценката на разходите за ликвидация“ ⁽⁴⁸⁾. Получената съпоставка е между задължение „за операцията по оздравяване, ненадвишавашо 295 милиона евро, и очаквани разходи от 333 милиона евро в случай на ликвидация“ ⁽⁴⁹⁾. Поради това трите заинтересовани страни твърдят, че реалната разлика между двата сценария е най-малко 38 милиона евро. По тяхно мнение тази позиция е потвърдена от факта, че заемите, покрити от гаранцията на FITD, действително са били възстановени на Tercas ⁽⁵⁰⁾. FITD не е извършило плащания по отношение на гаранцията от 35 милиона евро, които Комисията погрешно е включила в своето изчисление на разходите за намесата.
- (91) По същия начин, за целите на оценяването на най-ниските разходи сумата от 30 милиона евро, формирана от освобождаването от данък, не трябва да се включва в разходите в своята цялост. FITD би направило тези разходи, само ако Комисията не даде разрешение за данъчната мярка.
- (92) Трите заинтересованите страни посочват очаквани разходи в случай на ликвидация в размер на 1,9 милиарда евро, от които би могла да бъде възстановена само част (която в доклада [...] се изчислява на 1,5 милиарда евро). Те твърдят, че влогове на стойност 1,9 милиарда евро, които в случай на ликвидация няма да бъдат покрити от схемата за изплащане на влогове, биха създали риск от разпространяване върху банките членове и банковата система като цяло. Този риск би могъл да има законови последици и отражение върху репутацията „с огромни потенциални размери“. Те също така твърдят, че ако на Tercas би била наложена принудителна ликвидация, би могло перспективите за възстановяване на някаква част от първоначалните разходи, оценени на 1,9 милиарда евро, допълнително да бъдат застрашени от искове за обезщетение, предявени от подчинени кредитори.
- (93) Докладът [...], въз основа на който FITD изчислява най-ниските разходи, се основава на счетоводната ситуацията към 31 декември 2013 г. Трите заинтересовани страни обаче посочват, че ВРВ е представило актуализирана оценка на въздействието върху FITD на сценария за ликвидация към 31 юли 2014 г., т.е. датата, на която се е провело извънредното заседание на акционерите за рекапитализацията на Tercas, която е и датата, когато официално са определени мерките за подпомагане. Очакваните разходи съгласно тази актуализирана оценка са в размер на [350—750] милиона евро. Разликата между тях и оценката в доклада, основан на ситуацията към

⁽⁴⁶⁾ Решение на Комисията от 3 август 2014 г. — Държавна помощ SA.39250 (2014/N) — Португалия — Реструктуриране на Banco Espírito Santo, S.A. (ОВ С 393, 7.11.2014 г., стр. 1) съображения 75—77.

⁽⁴⁷⁾ Решение *Land Burgenland и др./Комисия*, съединени дела C-214/12 P, C-215/12 P и C-223/12 P, EU:C:2013:682, точка 60.

⁽⁴⁸⁾ Протокол от заседанието на изпълнителния комитет на FITD от 30 май 2014 г., стр. 4; доклад на генералния директор на FITD от 28 май 2014 г., документ № 7/2014, стр. 5.

⁽⁴⁹⁾ Вж. доклада на генералния директор на FITD от 28 май 2014 г., документ № 7/2014, стр. 5.

⁽⁵⁰⁾ Вж. съобщението на Tercas за FITD от 1 април 2015 г.

31 декември 2013 г., се дължи на прекласифицирането на счетоводни позиции, записани като „обслужвани“ на 31 декември 2013 г. и като „необслужвани“ на 31 юли 2014 г., както и на увеличаването на обема на влоговете, които FITD е щяло да бъде задължено да изплати.

- (94) Тези и други заинтересовани страни отхвърлят тезата на Комисията, че е можело предполагаемите разходи за мерките за подкрепа на FITD да бъдат допълнително намалени чрез обезценяване на подчинения дълг. Към датата, на която FITD е решило да се намеси, възможността за рекапитализация на подчинения дълг не е била законово допустима. Италианското законодателство предвижда обезценяване на дълг единствено в случай на принудителна административна ликвидация. При опит за такава рекапитализация членовете на FITD биха понесли незабавно огромни разходи, без възстановяването им да е сигурно. Спорове с притежателите на подчинен дълг биха увеличили разходите за производството по ликвидация, както и разходите за членовете на FITD, поради намаляването на стойността на активите, които се ликвидират. Последващият ефект на разпространение би оказал отрицателно въздействие върху доверието на клиентите, както и върху репутацията и стабилността на самата банкова система. Освен това трите заинтересовани страни твърдят, че по-голямата част от подчинените кредитори на Tercas са индивидуални спестители и притежатели на влогове и че специалният управител вече е приел единствената възможна мярка за споделяне на тежестта спрямо подчинените кредитори, която се състои в отлагане на изплащането на купони по облигациите, държани от Banco Popolare Sc.
- (95) И накрая, въпросните други заинтересовани страни твърдят, че при анализа на най-ниските разходи в доклада [...] е избран сценарий за оценка, който не е най-песимистичният. Очакваните разходи за ликвидация са били основани на а) възможността да се намери страна, която желае да закупи някои клонове, дори и в случай на ликвидация, и б) освобождаването на персонала, който не е прехвърлен на друго място, като се платят обезщетения при съкращаване в размер на 12-месечна работна заплата на всеки служител. Докладът [...], използван от FITD като база за решението му да се намеси, се основава на умерен вариант на сценарий, но са разгледани и други песимистични сценарии.
- (96) Освен това следва да се предположи, че намесата на FITD не предоставя никакво предимство на Tercas, тъй като тя е осъществена успоредно с наливането на капитал в Tercas от BPP, което е било едновременно, значително и сравнимо с действията на FITD.
- (97) В светлината на тези съображения предприетото действие следва да се счита за решение с по-ниски разходи и рискове за банките членове на FITD.

5.3. Съвместимост

5.3.1. Становище на Италия

- (98) Комисията не е получила мнения от Италия относно съвместимостта на мерките.

5.3.2. Становище на Banca d'Italia

- (99) Комисията не е получила мнения от Banca d'Italia относно съвместимостта на мерките.

5.3.3. Становища на други заинтересовани страни

- (100) Трите други заинтересовани страни твърдят, че дори и мерките да представляват държавна помощ, те ще бъдат съвместими с вътрешния пазар. Те са на мнение, че планът за реструктуриране на Tercas ще позволи на банката да възстанови жизнеспособността си в дългосрочен план, че действията на FITD са ограничени до необходимия минимум и че мерките ограничават всяко потенциално въздействие върху конкурентната структура на пазара.
- (101) Що се отнася до възстановяването на жизнеспособността в дългосрочен план, трите заинтересовани страни твърдят, че специалният управител е предприел стъпки за отстраняване на слабостите в организацията и системата за вътрешен контрол на Tercas. Той съсредоточава вниманието си върху нарушения в управлението (заеми, капиталови инвестиции, спорове), както и върху правилното оценяване на свързаните с тях рискове (съмнителни резултати, обезценки, провизии). Той извършва постепенно намаляване на задлъжнялостта, за да се компенсира

значителното намаляване на финансирането, дължашо се на намаляване на клиентската база. Той рационализира структурите (преглед на бизнес модела със затваряне на някои клонове, план за съкращаване числеността на служителите, опростяване на организационните структури, намаляване на административните разходи), за да се постигне значително ограничаване на разходите на структурна основа. Рекапитализацията на Tercas от FITD и BVB е била най-добрият начин за бързо преодоляване на недостига на ликвидност. BVB е поело върху себе си стопанския риск, свързан с възстановяването на Tercas, като е наляло значителни финансови и други ресурси, за да осигури успеха на бизнес плана на банката.

- (102) BVB също така твърди, че то е разработило стратегия за намеса, основана на подобряване на маржовете на заемите и влоговете ⁽⁵¹⁾, рационализиране на разходите ⁽⁵²⁾, развитие на синергиите в групата, внимателно наблюдение на качеството на кредитите, оптимизация на управлението на несъбираемите вземания чрез продажба на *необслужваните заеми*, засилване на профилите на ликвидност ⁽⁵³⁾ и разгръщане на управленските ресурси. Структурните елементи на плана за възстановяване са разработени в рамките на бизнес плана на BVB за периода 2015—2019 г. Тези елементи показват съгласувана поредица от действия, насочени към възстановяване на рентабилността на Tercas; липсата на подробен план за реструктуриране не трябва да възпрепятства Комисията да направи положителна оценка на „общите програми“, които следват „съгласувана насока“ ⁽⁵⁴⁾.
- (103) Намесата е била ограничена до необходимия минимум 1) поради причините, изложени в съображения 90—93 горе; 2) защото това е бил единственият възможен вариант; и 3) защото FITD е допринесло само частично за покриване на отрицателната стойност на собствения капитал и възстановяване на минималните коефициенти на капиталова адекватност. Трите заинтересовани страни твърдят, че предвид размера на загубите на Tercas не е имало алтернативи с по-ниски разходи на придобиването на Tercas от BVB въпреки усилията на специалния управител да намери други купувачи ⁽⁵⁵⁾. Усилията разходите да се поддържат до необходимия минимум са потвърдени и от факта, че за да се постигне съгласие по отношение на действителния размер на отрицателната стойност на собствения капитал на Tercas, страните са прибегнали до арбитраж, което е довело до намаляване на общата сума, изисквана от BVB, от [300—800] милиона евро на 265 милиона евро.
- (104) Разходите за намесата са ограничени допълнително посредством мерки за споделяне на тежестта. Дяловият капитал е намален до нула и в резултат на това акционерите губят цялата си инвестиция. В допълнение, когато това е било възможно, изплащането на купоните по подчинени облигации е било спряно. Въпросните други заинтересовани страни твърдят, че други форми на ощетяване на притежателите на подчинен дълг не са били законово допустими, тъй като съгласно действащото законодателство притежателите на подчинен дълг е можело да бъдат принудени да споделят загубите само в случай на принудителна административна ликвидация. Фактът, че на притежателите на подчинен дълг не е можело да се наложат други тежести обаче, не е довел до по-високи разходи за публичните финанси, тъй като средствата за намесата са постъпили изцяло от частни лица. Освен това ощетяването на притежателите на подчинен дълг би могло да породи допълнителни разходи и значителни рискове за банките, членове на FITD. До такива негативи би довело разпадането на Tercas, рисковете от съдебни дела, заведени от клиенти на Tercas, както и отрицателното отражение върху репутацията на Tercas и общата стабилност на банковата система. И накрая, липсата на допълнителни тежести за притежателите на подчинен дълг не носи какъвто и да е морален риск, тъй като разходите за покриване на отрицателната стойност на собствения капитал са били поети напълно от банковата система без добавени разходи за данъкоплатците.
- (105) Трите заинтересовани страни твърдят, че липсата на преобразуване или обезценяване на подчинения дълг е в съответствие с точка 42 от Съобщението относно банковия сектор, в което ясно е посочено, че приносът от вложителите не е задължителен елемент от споделянето на тежестта. Тя е в съответствие също така с точка 45 от съобщението, в която се позволява изключение от принципа на преобразуване или обезценяване на подчинения дълг, когато „привеждането в действие на подобни мерки би застрашило финансовата стабилност или би довело до несъразмерни резултати“.
- (106) Освен това трите заинтересовани страни твърдят, че липса или неадекватност на възвръщаемостта е допустима, когато тя се компенсира от задълбочено и широкообхватно реструктуриране и е оправдана от търсенето на купувач за банката в криза, какъвто е настоящият случай.

⁽⁵¹⁾ [...].

⁽⁵²⁾ [...].

⁽⁵³⁾ [...].

⁽⁵⁴⁾ BVB се позовава на позицията на Комисията в решението по дело дело T-11/95 от 15 септември 1998 г., *BP Chemicals Limited/Комисия*, EU:T:1998:199, според което „формулирането на план за реструктуриране не е статична проява“ (точка 105 от решението). По същия начин, BVB твърди, че някои от последните решения на Комисията потвърждават, че липсата на своевременно представяне на план за реструктуриране не възпрепятства издаването на решение за определяне на дадена мярка като съвместима с вътрешния пазар. Вж. Решение на Комисията от 13 февруари 2014 г. относно държавна помощ SA.36663 (2014/NN) — Испания — Мярка за подкрепа в полза на SGR (ОВ С 120, 23.4.2014 г., стр. 1), и Решение (ЕС) 2015/1092 на Комисията от 23 юли 2014 година относно държавни помощи SA.34824 (2012/C), SA.36007 (2013/NN) SA.36658 (2014/NN), SA.37156 (2014/NN) и SA.34534 (2012/NN), приведени в действие от Гърция в полза на групата на Националната банка на Гърция във връзка със: — рекапитализацията и реструктурирането на National Bank of Greece S.A.; — оздравяването на First Business Bank S.A. чрез нареждане за прехвърляне към National Bank of Greece S.A.; — оздравяването на Probank S.A. чрез нареждане за прехвърляне към National Bank of Greece S.A.; — оздравяването на Cooperative Bank of Lesbos-Limnos, Cooperative Bank of Achaia и Cooperative Bank of Lamia (ОВ L 183, 10.7.2015 г., стр. 29).

⁽⁵⁵⁾ Вж. заявлението на специалния управител с искане за намеса от страна на FITD, 25 октомври 2013 г., стр. 3; „липсата на алтернативни решения“ по сделката, предложена от BVB, е призната и в протокола от заседанието на изпълнителния комитет на FITD от 28 октомври 2013 г., стр. 4.

- (107) Освен това намесата не нарушава вътрешния пазар, предвид това, че:
- (1) дейността на Tercas е била малка по мащаб и ограничена в рамките на географския обхват на банката;
  - (2) ВРВ е било единственият оператор, който е изразил реален интерес за вливане на капитал в Tercas, а Комисията е определила, че продажбата на банка в изпълнение, чиято дейност е получател на предполагаемата помощ, на частен пазарен участник в рамките на открита процедура за продажба представлява форма на смекчаване на евентуалното нарушаване на конкуренцията ⁽⁵⁶⁾;
  - (3) планът за реструктуриране на Tercas е бил с достатъчно голям обхват и е предвиждал интегрирането на Tercas в ВРВ.
- (108) Прехвърлянето на Tercas на ВРВ е бил единственият възможен вариант за преодоляване на проблемите, разгледани от италианския надзорен орган, и за предотвратяване на евентуално нарушаване на конкуренцията. Нещо повече, сделката за реструктуриране е изисквала пълна рекапитализация на Tercas и значително увеличение на капитала на ВРВ.
- (109) На последно място, като се позовават на предходни решения на Комисията ⁽⁵⁷⁾, другите заинтересовани страни твърдят, че рекапитализацията на Tercas и включването на банката в ВРВ след безвъзмездното покриване на отрицателната стойност на собствения ѝ капитал от страна на FITD може да се счита за обосновано с аргумента, че те са били необходими, за да се осигури прехвърлянето на активите на предприятието и да се осъществи задълбочено и всеобхватно реструктуриране на банката. В разглеждания случай нито един вариант, чрез който би могла да се преодолее дълбоката криза на Tercas, не би осигурил възвръщаемост. Ако FITD изискваше възвръщаемост, състоянието на собствения капитал на Tercas би се влошило, което би увеличило разходите за банката купувач.

6. ОЦЕНКА НА МЕРКИТЕ

6.1. Наличие на държавна помощ

- (110) Член 107, параграф 1 от Договора гласи, че „всяка помощ, предоставена от държава членка или чрез ресурси на държава членка, под каквато и да било форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производството на някои стоки, доколкото засяга търговията между държавите членки, е несъвместима с вътрешния пазар“. Всички тези условия трябва да бъдат изпълнени; по-нататък Комисията ще оцени дали те са били изпълнени в случая на мерките, предприети от FITD.
- (111) Италия не е подала уведомление за схемата за освобождаване от данъци, упомената в съображение 4 от решението за откриване на процедурата. Въз основа на информацията на разположение на Комисията към момента, тя не е била приложена в разглеждания случай. Съответно схемата за освобождаване от данъци попада извън обхвата на настоящото решение.

6.1.1. Държавни ресурси и приписване на държавата

- (112) Съдът многократно е потвърждавал, че всички финансови средства, с които публичните органи могат на практика да подкрепят предприятия, попадат в обхвата на контрола на държавните помощи, независимо от това дали тези средства са постоянни активи на публичния сектор. Задължителен принос, който е наложен, управляван и разпределян в съответствие със закона или други публични правила, предполага наличието на държавни ресурси, дори и да не се предоставя от публичните органи ⁽⁵⁸⁾. Самият факт, че ресурсите се финансират от частен принос, не им пречи да имат публичен характер. Релевантният критерий не е непосредственият произход на средствата, а степента на участие на публичния орган при определянето на мерките и на правилата за финансирането им ⁽⁵⁹⁾.

⁽⁵⁶⁾ Вж. бележка под линия 31.

⁽⁵⁷⁾ Решение на Комисията от 27 март 2012 г. по дело SA. 26909 (2011/C), Мерки, осъществени от Португалия за реструктурирането на *Banco Português de Negócios (BPN)*, съображения 247 и 248; Решение на Европейската комисия от 18 февруари 2014 г. по дело за държавна помощ SA.37425 (2013/N) — Полша — Схеми за организирана ликвидация на кредитни съюзи, цитирано по-горе, съображение 65; Решение на Европейската комисия от 30 май 2012 г. по дело за държавна помощ № SA.34255 (2012/N) — Испания — Реструктуриране на SAM и Banco SAM, цитирано по-горе, съображение 113, вж. също съображения 119 и 120.

⁽⁵⁸⁾ Решения *Италианска република/Комисия*, 173/73, EU:C:1974:71, точка 16; *Compagnie Commerciale de l'Ouest/Receveur principal des douanes de La Pallise-Port*, съединени дела C-78/90—C-83/90, EU:C:1992:118, точка 35; *Essent Netwerk Noord и др.*, C-206/06, EU:C:2008:413, точки 58—74; *Elliniki Nafpogokataskevastiki и др./Комисия*, T-384/08, EU:T:2011:650, точка 87.

⁽⁵⁹⁾ Решение *Френска република/Европейска комисия*, T-139/09, EU:T:2012:496, точки 63 и 64.

- (113) Освен това, както Съдът посочва в решенията по делата *Ladbroke* ⁽⁶⁰⁾, *Stardust Marine* и *Doux Élevage*, ресурси, които остават под обществен контрол и следователно са на разположение на публичните органи, представляват държавни ресурси.
- (114) По делото *Doux Élevage* дейностите на междубраншова организация се финансират от ресурси, набрани чрез такси, направени задължителни от държавата. Съдът прие, че не може да се направи извод, че дейностите на организацията може да бъдат приписани на държавата. Съдът отбелязва, че преследваните с използването на ресурсите цели са били определени изцяло от организацията и че задължителният характер на таксите в този случай не е „в зависимост от преследването на конкретни политически цели, установени и определени от публичните органи“. Държавата просто е проверявала редовността и законосъобразността на събирането на такси от междубраншовите организации, т.е. процесуалната рамка, и не е имала правомощия да влияе върху управлението на средствата.
- (115) Следователно съгласно съдебната практика на съдилищата на Съюза една мярка може да бъде приписана на държавата и финансирана чрез държавни ресурси, когато набор от признаци показва, че по силата на националното законодателство държавата упражнява контрол и влияние, за да гарантира, че използването на ресурсите от частна организация изпълнява цел на обществената политика, с която е натоварена тази организация.
- (116) По делото *Stardust Marine* Съдът също така е приел, че приписването на държавата за мярка за помощ, пшриведена в действие от организация, която е на пръв поглед независима и сама по себе си не е част от държавата, може да бъде изведено от набор от признаци, произтичащи от обстоятелствата по делото. Един такъв признак е, ако въпросната организация не може да вземе решението, включващо предполагаема държавна помощ, без да се съобрази с указанията или предписанията на публичните органи. При определени обстоятелства други признаци могат да бъдат от значение, за да се заключи, че дадена мярка за помощ, приведена в действие от предприятие, може да бъде приписана на държавата.
- (117) Във връзка с мерките, по отношение на които Комисията е открила официалната процедура по разследване в настоящия случай, следва да се припомни, че с Директива 94/19/ЕО се въвеждат за гарантиране на депозитите с цел в областта на политиката да се запази и повиши „стабилността на банковата система“ ⁽⁶¹⁾ и на тези схеми беше предоставен мандат за защита на вложителите ⁽⁶²⁾. В Директива 94/19/ЕО се изисква държавите членки да въведат една или повече схеми за гарантиране на депозити, от които следва да все възстановяват средствата на вложителите, в случай че дадена кредитна институция е неплатежоспособна. Директива 94/19/ЕО не се произнася относно възможността за други форми на намеса, така че държавите членки запазват правото си на преценка за това дали да се даде възможност на схемите за гарантиране на депозити да се простират извън функцията за възстановяване на средства и да използват наличните финансови ресурси по други начини.
- (118) Положението остава непроменено съгласно Директива 2014/49/ЕС, в която обаче сеизлага по-конкретно естеството на такива алтернативни мерки. Те трябва да имат за цел предотвратяване на неплатежоспособността на кредитната институция с оглед да се избегнат не само „разходите по изплащане на гарантираните суми по депозитите на вложителите“, но и „свързаните с неплатежоспособността на кредитни институции разходи за икономиката като цяло“ и „други неблагоприятни последици“ като „неблагоприятно въздействие върху финансовата стабилност и доверието на вложителите“ ⁽⁶³⁾.
- (119) Съгласно Директива 2014/49/ЕС държавите членки могат да разрешат използването на схемите за гарантиране на депозити, за да се запази достъпът на вложителите до техните гарантирани депозити както в началния етап, така и на етапа действашо предприятие, и в контекста на национални производства по несъстоятелност ⁽⁶⁴⁾. Комисията изтъква, в противоречие с позицията на другите заинтересовани страни, споменати в съображение 79, алтернативни мерки, предприети от схема за гарантиране на депозити, може да представляват помощ, независимо от това дали те са насочени към предотвратяване на неплатежоспособността на дадена кредитна институция или пък са предприети в контекста на ликвидация.
- (120) Защитата на спестяванията и вложителите има специално място в италианското национално законодателство: съгласно член 47 от италианската конституция „Републиката ... защитава спестяванията във всичките им форми“ ⁽⁶⁵⁾. Banca d'Italia е орган, създаден по силата на публичното право, и това е достатъчна причина нейното

⁽⁶⁰⁾ Решение *Френска република/Ladbroke Racing Ltd и Комисия на Европейските общности*, С-83/98 Р, ЕУ:С:2000:248, точка 50: „Въпреки че съответните суми ... не са държани постоянно от хазната, фактът, че те остават под постоянен публичен контрол и следователно на разположение на компетентните национални органи, е достатъчен, за да могат да бъдат категоризирани като държавна помощ“.

⁽⁶¹⁾ Вж. наред с друго съображения 1 и 16 от Директива 94/19/ЕО.

⁽⁶²⁾ Вж. член 3 и съображения 1, 2, 3, 11, 12, 15, 16, 20, 21, 24 и 25 от Директива 94/19/ЕО.

⁽⁶³⁾ Вж. наред с друго съображения 3, 4 и 16 от Директива 2014/49/ЕС.

⁽⁶⁴⁾ Вж. член 11, параграфи 3 и 6 от Директива 2014/49/ЕС.

⁽⁶⁵⁾ „La Repubblica ... tutela il risparmio in tutte le sue forme“.

поведение да бъде приписано на държавата членка и да не се намира извън приложното поле на член 107 от Договора на основание, че съгласно конституцията тя е независима⁽⁶⁶⁾; тя има за задача запазването на стабилността на италианската банкова система⁽⁶⁷⁾ и защитата на вложителите⁽⁶⁸⁾.

- (121) С оглед на изложеното по-горе член 96а от Закона за банките следва да се разбира като конкретно определение на публичния мандат за защита на вложителите, който е приложим за схемите за гарантиране на депозитите, признати в Италия. Чрез включването на последното изречение в член 96а, алинея 1, според което схемите за гарантиране на депозитите „могат да участват в други видове и форми на намеса“ в допълнение към изплащането на средствата на вложителите, италианските органи са избрали да разрешат на своите признати схеми за гарантиране на депозитите да използват ресурсите, събрани от банките членове, за различни видове действия. Следователно член 96а от Закона за банките е правното основание за признаването на FITD като задължителна схема за гарантиране на депозитите в Италия, и в същото време предоставя на FITD правомощия да из мерки за подкрепа.
- (122) От тази гледна точка фактът, че FITD е организирано като консорциум по силата на частното право⁽⁶⁹⁾, е без значение, тъй като самият факт, че органът е учреден съгласно общото право, не може да се счита за достатъчен, за да се изключи възможността мярка за помощ, приведена в действие от такъв орган, да може да се припише на държавата, както е приел Съдът в делото *Stardust Marine*. Целите на FITD — преследване на общите интереси на неговите членове чрез укрепване на безопасността на депозитите и опазване на репутацията на банковата система — ясно съвпадат с обществения интерес. Това обаче не означава непременно, че предприятието е можело да вземе своето решение, без да се съобрази с изискванията на публичните органи. Освен това не е необходимо влиянието на държавата да е резултат от правно обвързващ акт на публичен орган. Автономията, с която по принцип се ползва предприятието, не пречи на фактическото участие на държавата.
- (123) Във всеки случай законодателството на Съюза и италианското законодателство дават на Banca d'Italia правомощията и средствата да гарантира, че всички действия, предприети от FITD в качеството му на схема за гарантиране на депозитите, призната съгласно Закона за банките, са в съответствие с този мандат на публичната политика и допринасят за защитата на вложителите. Това е изяснено в уводното изречение на член 96а, алинея 1 от Закона за банките, където списъкът на всички правомощия на Banca d'Italia по отношение на италианските схеми за гарантиране на депозити се предхожда от твърдението, че тези правомощия се упражняват „с оглед на защитата на вложителите и стабилността на банковата система“.
- (124) С оглед на тези доказателства и за разлика от делото *Doix Élevage*, където целта на последващото одобрение от страна на публичната администрация има чисто процесуален характер, Banca d'Italia трябва да одобри всяка намеса на FITD по същество, като оцени дали тя е в съответствие с публичния мандат на FITD съгласно Закона за банките.
- (125) Италия потвърждава, че ако се следва тази логика на аргументиране, пруденциалният надзор на банките би трябвало да се счита за упражняване на обществен контрол и следователно ресурсите на банките би трябвало да се считат за държавни ресурси (съображение 53); това очевидно е несъществено. Комисията само ще отбележи, че банковият надзор, упражняван от Banca d'Italia, не служи за проверка на съответствието с мандата на публичната политика, поверен на поднадзорните банки.
- (126) Приоритетът на публичния мандат и свързаните с него мерки за публичен контрол се признава в устава на FITD⁽⁷⁰⁾, в съответствие с който всички мерки за подкрепа трябва да отговарят едновременно на условието да има разумни изгледи за възстановяване, както и на условието да може да се допусне, че разходите за фонда ще бъдат по-малки от разходите, които биха възникнали при мерки, предприети в случай на ликвидация („принципът на най-ниските разходи“). Тези едновременни условия означават, че решение за предприемането на мерки за подкрепа е допустимо, само ако то позволява на FITD да изпълнява своя публичен мандат за защита на вложителите. Пози приоритет се потвърждава и от изискването за одобрение от страна на Banca d'Italia в съответствие със Закона за банките.

⁽⁶⁶⁾ Вж. решение *Air France/Комисия*, дело T-358/94, EU:T:1996:194, точки 59—62, в което Общият съд посочва, че поведението на French Caisse des Dépôts et Consignations по необходимост трябва да бъде приписано на държавата на основание, че тя е орган от публичния сектор, и добавя, че това заключение не се опровергава от доводите, че органът се ползва с автономия от другите органи на държавата.

⁽⁶⁷⁾ Според интернет страницата на Banca d'Italia „Законът възлага на Централната банка на Италия отговорността за поддържането на стабилността на националната финансова система“ (L'ordinamento giuridico affida alla Banca d'Italia la responsabilità per la salvaguardia della stabilità del sistema finanziario nazionale) <https://www.bancaditalia.it/compiti/stabilita-finanziaria/>. Banca d'Italia е член на Европейския съвет за системен риск, Съвета за финансова стабилност и Комитета за финансова стабилност на Евросистемата/Европейската система на централните банки.

⁽⁶⁸⁾ Според интернет страницата на Banca d'Italia (раздела „Надзор на банковата и финансовата система“) „Централната банка на Италия е отговорна също за защитата на клиентите на банките и финансовите посредници, основна част от банковия и финансов надзор, която се осъществява успоредно и съвместно с другите ѝ задачи по надзора“ (Alla Banca d'Italia sono affidati rilevanti compiti in materia di tutela dei clienti degli intermediari bancari e finanziari che rappresenta un elemento costitutivo della supervisione bancaria e finanziaria, affiancandosi ed integrandosi con gli altri obiettivi dell'azione di vigilanza).

⁽⁶⁹⁾ Член 1 от устава на FITD.

⁽⁷⁰⁾ Член 29, алинея 1.

- (127) Освен това със Закона за банките на Banca d'Italia се предоставят широки правомощия по отношение на схемите за гарантиране на депозитите:
- (1) в член 96б, алинея 1, буква г) от Закона за банките се предвижда, че Banca d'Italia трябва да „разреша намесите в рамките на гаранционните схеми“;
  - (2) в член 96б, алинея 1, буква б) от Закона за банките се предвижда, че Banca d'Italia трябва да „координира дейността на гаранционните схеми с правилата за регулиране на кризи в банковия сектор и със собствената си надзорна дейност“⁽⁷¹⁾;
  - (3) в член 96б, алинея 1, буква а) от Закона за банките се предвижда, че Banca d'Italia „признава гаранционни схеми, като одобрява техните устави, при условие че тези схеми нямат характеристики, които биха могли да доведат до неравномерното разпределение на рисковете от неплатежоспособност в банковата система“⁽⁷²⁾;
  - (4) в член 96б, алинея 1, буква з) от Закона за банките се предвижда, че Banca d'Italia „може да създава правила за прилагане на разпоредбите, установени“ в раздел IV от Закона за банките, относно схемите за гарантиране на депозити⁽⁷³⁾.
- (128) В допълнение към така предоставените от Закона за банките правомощия на Banca d'Italia спрямо FITD, на мерките за подкрепа на FITD имат право само банки, които са поставени под специално управление⁽⁷⁴⁾. Банка се поставя под специално управление по предложение на Banca d'Italia със заповед на министерството на икономиката и финансите. На този етап, според устава на FITD, „Фондът се намесва ... в случаите на специално управление на банките членове, на които е разрешено да извършват дейност в Италия“⁽⁷⁵⁾. Само специалният управител на банката може да изпраща на FITD искане за намеса, след което искането трябва да бъде одобрено от събрание на акционерите на банката. Специалният управител е държавен служител, който представлява обществения интерес и се назначава и контролира от Banca d'Italia. Banca d'Italia има правомощия също така да отзове или замени специалния управител⁽⁷⁶⁾, както и да дава указания за налагане на специални предпазни мерки и ограничения върху управлението на банката⁽⁷⁷⁾. Следователно намесата от страна на FITD става по инициатива на държавен служител под контрола на Banca d'Italia.
- (129) Що се отнася до правомощието да се разрешават действия в рамките на схемите за гарантиране на депозити, Комисията отбелязва, че понятието за разрешение предполага административен акт, който по необходимост предхожда влизането в сила на мярката, за да бъде тя разрешена. В противен случай упражняването на правомощията на Banca d'Italia по отношение на мерките на FITD за гарантиране на стабилността на финансовата система и защитата на вложителите би било неефективно. На практика разрешението трябва да се състои на етап, когато FITD все още може да преразгледа и измени предложената мярка, ако Banca d'Italia има възражения по нея. Не може да се счита, че разрешение е дадено след решението на FITD да се намеси (както предполагат Италия, FITD, Tercas и BPB⁽⁷⁸⁾). Фактът, че Banca d'Italia участва като наблюдател на всички заседания на управителния съвет и изпълнителния комитет на FITD⁽⁷⁹⁾, е от съществено значение в тази връзка (противно на твърденията на Италия, FITD, Tercas и BPB⁽⁸⁰⁾), тъй като може да се предполага, че това е дало възможност на Banca d'Italia да изрази всички опасения относно планираната намеса на ранен етап.

⁽⁷¹⁾ „Banca d'Italia, като взема предвид защитата на вложителите и стабилността на банковата система ..., координира дейността на гаранционните схеми с правилата за управление на кризи в банковия сектор и със собствената си надзорна дейност“ (La Banca d'Italia, avendo riguardo alla tutela dei risparmiatori e alla stabilità del Sistema bancario ... coordina l'attività dei sistemi di garanzia con la disciplina delle crisi bancarie e con l'attività di vigilanza).

⁽⁷²⁾ „Banca d'Italia, като взема предвид защитата на вложителите и стабилността на банковата система ..., признава гаранционните схеми, като одобрява техните устави, при условие че тези схеми нямат характеристики, които биха могли да доведат до неравномерното разпределение на рисковете от неплатежоспособност в банковата система“ (La Banca d'Italia, avendo riguardo alla tutela dei risparmiatori e alla stabilità del Sistema bancario ... riconosce i sistemi di garanzia, approvandone gli statuti, a condizione che i sistemi stessi non presentino caratteristiche tali da comportare una ripartizione squilibrata dei rischi di insolvenza sul sistema bancario).

⁽⁷³⁾ „Banca d'Italia, като взема предвид защитата на вложителите и стабилността на банковата система ..., създава правила за прилагане на разпоредбите, установени в настоящия раздел“ (La Banca d'Italia, avendo riguardo alla tutela dei risparmiatori e alla stabilità del Sistema bancario ... emana disposizioni attuative delle norme contenute nella presente sezione).

⁽⁷⁴⁾ Вж. член 29, алинея 1 от устава на FITD.

⁽⁷⁵⁾ Член 4 от устава на FITD.

⁽⁷⁶⁾ Банков закон, член 71, алинея 3.

⁽⁷⁷⁾ Банков закон, член 72, алинея 4: „Banca d'Italia може, чрез указания, дадени на специалните управители и членовете на надзорния комитет, да наложи специални предпазни мерки и ограничения върху управлението на банката. Специалните управители и членовете на надзорния комитет са лично отговорни за неспазване на указанията, дадени от Banca d'Italia“ (La Banca d'Italia, con istruzioni impartite ai commissari e ai membri del comitato di sorveglianza, può stabilire speciali cautele e limitazioni nella gestione della banca. I componenti gli organi straordinari sono personalmente responsabili dell'inosservanza delle prescrizioni della Banca d'Italia).

⁽⁷⁸⁾ Вж. съображения 47, 56 и 69.

⁽⁷⁹⁾ Член 13, алинея 6 и член 16, алинея 1, буква г) от устава на FITD.

⁽⁸⁰⁾ Вж. съображения 46, 58 и 71.

- (130) В обобщение, публичните органи имат правомощия да предприемат действия по своя инициатива и по силата на правомощията си да разрешават действията по същество, те оказват влияние върху действието, преди на практика да се вземе решението за него. Тяхното влияние е допълнително процесуално заложено с присъствието им във всички заседания за вземане на решения, където те са в състояние да изразят опасенията си. Въпреки това и въпреки че разрешението на Banca d'Italia по принцип трябва да се счита за предварително, а не за последващо ⁽⁸¹⁾, Комисията посочва, че дори и последващият контрол може да се включи в числото на признаците за приписване на отговорност на държавата, посочени в решението по делото *Stardust Marine*.
- (131) Правомощията, предоставени на публичните органи, в действителност са били упражнявани във връзка с приемането на разглежданите мерки за подкрепа:
- (1) документите, предоставени от Италия на Комисията, показват, че Banca d'Italia е разрешила специалните мерки за Tercas, като е взела предвид интересите на вложителите и клиентите по смисъла на член 96б, алинея 1, буква г) от Закона за банките ⁽⁸²⁾. Съответно Banca d'Italia е разрешила специалните мерки на FITD в светлината на специалните разпоредби на националното публично право.
  - (2) Преговорите между ВРВ и специалния управител на Tercas са проведени „в сътрудничество с Централната банка на Италия“ ⁽⁸³⁾.
  - (3) Banca d'Italia „призовава“ FITD „да потърси балансирано споразумение с ВРВ“ за покриване на отрицателната стойност на собствения капитал на Tercas, като взема предвид възможното отрицателно въздействие от ликвидацията на Tercas и неговото дъщерно дружество Caripe ⁽⁸⁴⁾.
- (132) Комисията стига до заключението, че за разлика от ситуацията в *Doix Élevage*, където Съдът е приел, че целите и задачите на намесата са се определяли изцяло от организацията, в настоящия случай целите и задачите на намесата със сигурност не се определят изцяло от FITD. Те са определени в подробности от неговия публичен мандат в съответствие с Закона за банките и по същество те се контролират от публичните органи. FITD всъщност е свободно да не се намесва, но това не се отразява на заключението на Комисията по отношение на действията, реално предприети от FITD.
- (133) В допълнение към значителния публичен контрол, доказан по-горе, Комисията трябва да подчертае задължителния характер на приноса към ресурсите на FITD, използвани за намесата.
- (134) Както е описано в раздел 2.3, членството във FITD е задължително за италианските банки ⁽⁸⁵⁾. В тази връзка посочването на Fondo di Garanzia dei Depositanti del Credito Cooperativo (вж. съображение 70), което има за цел да потвърди предполагаемия доброволен характер на членството във FITD, е неправилно, тъй като по силата

⁽⁸¹⁾ Вж. например коментарите на Irene Mecatti по членове от 96 до 96в от Закона за банките в *Testo unico bancario, Commentario*, M. Porzio, V. Santoro, F. Belli, G. Losappio и M. Rispoli Farina, Giuffrè Editore, 2010 г.: „всяка намеса от схема за гарантиране на депозити трябва да бъде предварително разрешена от Banca d'Italia (член 96б, алинея 1, буква г)“ (ogni intervento dei spd deve essere preventivamente autorizzato della BI (art. 96-ter, co. 1, lett. d)); подчертаването е възприето от оригиналната версия.

⁽⁸²⁾ Вж. писмата от Banca d'Italia от 4 ноември 2013 г. и 7 юли 2014 г., с които се разрешава на FITD да предостави разглежданите мерки за подкрепа (приложения 8 и 9 към отговора на Италия от 14 ноември 2014 г. на искането на информация от страна на Комисията от 10 октомври 2014 г.).

⁽⁸³⁾ Доклад, приложен към протокола от заседанието на управителния съвет на FITD от 30 май 2014 г., стр. 1 (приложение 3.9 към отговора на Италия от 14 ноември 2014 г. на искането на информация от страна на Комисията от 10 октомври 2014 г.): „Развитието на тези фактори доведе до подробни преговори с ВРВ и специалния управител, в координация с Banca d'Italia, за да се определят механизми за намеса на фонда, които увеличават в максимална степен ефективността на мерките за подкрепа като част от по-широк план за възстановяване на жизнеспособността на Tercas в дългосрочен план въз основа на рекапитализация от ВРВ“ (L'evolversi di tali fattori ha portato ad un articolato negoziato con la BPB e con il Commissario straordinario, in coordinamento con la Banca d'Italia, per l'individuazione di modalità attuative dell'intervento del Fondo volte a massimizzare l'efficacia dell'azione di sostegno nel quadro del più ampio piano di risanamento della Tercas, imperniato su un'operazione di ricapitalizzazione da parte della BPB).

⁽⁸⁴⁾ Доклад, приложен към протокола от заседанието на изпълнителния комитет на FITD от 30 май 2014 г., стр. 4 (приложение 3.9 към отговора на Италия от 14 ноември 2014 г. на искането на информация от страна на Комисията от 10 октомври 2014 г.): „Banca d'Italia ... призовава фонда да потърси балансирано споразумение с ВРВ за покриване на отрицателната стойност на собствения капитал“ (La Banca d'Italia ... ha invitato il Fondo a ricercare un'intesa equilibrata con BPB per la copertura del deficit patrimoniale).

⁽⁸⁵⁾ Въпреки че оттеглянето от FITD е юридически възможно, банките имат законово задължение да бъдат членове на схема за гарантиране на депозити. Освен това, както е посочено в съображение 33, членството във FITD е задължително за италианските банки, които не са взаимоспомагателни, по следните причини: 1) при положение че на разположение на търговските банки в Италия няма друга схема за гарантиране на депозити, членството във FITD де факто е задължително; 2) в устава на FITD се предвижда всички банки, които не са взаимоспомагателни, да бъдат членове.

на Закона за банките ⁽⁸⁶⁾ италианските взаимоспомагателни банки са задължени да създадат отделна схема за гарантиране на депозити в рамките на тяхната собствена мрежа: следователно взаимоспомагателните банки не могат да бъдат членове на FITD, и обратното, банки, които не са взаимоспомагателни, не могат да бъдат членове на Fondo di Garanzia dei Depositanti del Credito Cooperativo и трябва да бъдат членове на FITD. Следователно разпоредбата в устава на FITD ⁽⁸⁷⁾, която позволява на банките членове да оттеглят своето членство, изтъкната от заинтересованите страни в техните мнения (вж. съображение 70), е само теоретична възможност, която не може да бъде приведена в действие, тъй като тези банки не могат да станат членове на друга призната схема за гарантиране на депозити.

- (135) Освен това решението да се предприемат мерки за подкрепа се взема от ръководните органи на FITD. Независимо от индивидуалните си интереси, банките членове не могат да наложат вето върху такова решение, нито да се откажат от мерките ⁽⁸⁸⁾, и трябва да участват във финансирането на действията, които са определени. Фактът, че тези средства не се вписват в баланса на FITD, а в отделни сметки, е чиста формалност, тъй като средствата се управляват пряко от FITD.
- (136) Това насочва Комисията към заключението, че намесата може да бъде приписана на FITD, а не на неговите членове, и че ресурсите, използвани за вземане на мерките, са ресурси на FITD, а не на банките членове.
- (137) Следователно, тъй като и членството във FITD, и приносът за мерките за подкрепа, приети от FITD, са задължителни, Комисията стига до заключението, че за осъществяването на дейност в Италия като банка, различна от взаимоспомагателна, съгласно италианското законодателство е задължително участието в разходите по мерките за подкрепа на FITD. Ресурсите, използвани за финансиране на такива мерки за подкрепа, безспорно се изискват, управляват и разпределят в съответствие със закона и други публични правила и следователно имат публичен характер.
- (138) Съответно Комисията заключава, че в разглеждания случай, както по принцип, така и на практика, италианските органи упражняват постоянен контрол върху съответствието с обществените цели при използването на ресурсите на FITD и влияние върху използването на тези ресурси от FITD.
- (139) По-специално, предвид факта, че публичните органи имат формалните правомощия да поискат намеса, както и да одобряват съществуването на действията, предприети във връзка с изпълнението на публичния мандат (съображение 126), Комисията заключава, че не може да се счита, че ролята на Banca d'Italia се ограничава до чисто информативно действие или обикновена формална проверка на редовността и законосъобразността ⁽⁸⁹⁾.
- (140) По-специално, Съдът посочва в решението по делото *Doux Élevage*, че задължителният характер на вноските в този случай не е „в зависимост от преследването на конкретни политически цели, закрепени и определени от публичните органи“. Действията на FITD обаче действително са в зависимост от конкретни обществени цели, закрепени и определени от публичните органи и контролирани от тях, а именно целите на политиката за защита на вложителите.
- (141) Разглежданите мерки са под надзора на Banca d'Italia и следователно те се наблюдават, наред с друго, в контекста на целите на Banca d'Italia, включително запазването на стабилността на финансовата система. Тук трябва да бъдат припомнени следните факти:
- (1) важността на ролята на Banca d'Italia за осигуряването на стабилността на италианската банкова система и защитата на вложителите;
  - (2) широките правомощия, които може да упражнява Banca d'Italia, за да гарантира, че FITD взема предвид тези изисквания.
- (142) Факторите, посочени в съображения 127—131 по-горе (законодателство, което поставя организацията под строг контрол, и ефективна координация от страна на Banca d'Italia, за да се гарантира, че FITD допринася за постигането на значими обществени цели), показват, че FITD се радва на изключителен правен статут в сравнение с обикновените частни консорциуми съгласно италианското законодателство, както и че неговата цел, за която свидетелства неговият публичен мандат, очевидно надхвърля целта на CIDEF ⁽⁹⁰⁾, оценена в решението по делото *Doux Élevage*. Такъв изключителен статут е валиден признак за приписване на отговорност на държавата съгласно теста от делото *Standust Marine*.

⁽⁸⁶⁾ Закон за банките, член 96.

⁽⁸⁷⁾ Член 8 от устава на FITD.

⁽⁸⁸⁾ Решенията за намеса се вземат от управителния съвет или от изпълнителния комитет с мнозинствата, посочени в съображение 36.

⁽⁸⁹⁾ Вж. точка 38 от решението по делото *Doux Élevage*.

⁽⁹⁰⁾ Comité interprofessionnel de la dinde française.

- (143) С оглед на факторите, споменати по-горе, съдържанието, обхватът и предметът на мерките показват колко малко вероятно е публичните органи да нянат роля при тяхното приемане. Мерките не само предоставят конкурентно предимство на едно предприятие, те напълно предотвратяват неговата неплатежоспособност благодарение на обществената подкрепа, осигурена чрез мерки 1, 2 и 3, описани в съображение 38, за да бъдат защитени вложителите и стабилността на италианската банкова система.
- (144) Комисията съответно счита, че са налице достатъчно доказателства, показващи, че мярката може да бъде приписана на държавата и е финансирана чрез ресурси на държавата.
- (145) Дори ако, взети поотделно, някои от факторите, на които Комисията е отдала значение, сами по себе си не са достатъчни, за да обосноват извода, че мерките могат да бъдат приписани на държавата, от съображения 118—144 проличава, че разглежданите там доказателства, взети заедно, сочат, че оценяваните от Комисията мерки показват отговорност на държавата за действията, предприети от FITD.
- (146) По отношение на мненията, изтъкнати от Италия и заинтересованите страни във връзка с решението на Комисията относно помощта в полза на Banco di Sicilia и Sicilcassa, следва на първо място да се припомни, че наличието на държавна помощ е обективно понятие, което не може да се установи въз основа на предполагаема практика, приета от Комисията в нейните решения, дори ако тази практика бъде доказана. В допълнение Комисията посочва, че за разлика от 1999 г., по времето, когато са били одобрени мерките за подкрепа на Tercas, Комисията вече е разработила и публикувана със значителни подробности условията, при които подкрепата по линия на схема за гарантиране на депозити представлява държавна помощ.
- (147) Освен това по времето на решението по делото *Sicilcassa* Комисията все още не е адаптирала своята оценка за приписването на отговорност на държавата в светлината на констатациите на съдилищата на Съюза от решението по делото *Stardust Marine* и последващи решения.
- (148) Противно на доводите, изложени от Италия и заинтересованите страни, практиката на Комисията при вземането на решения по отношение на намесата по линия на схеми за гарантиране на депозити ⁽⁹¹⁾ дава достатъчно индикации, че действията, предприети от FITD, имат характер на държавна помощ. В контекста на гореизложеното, в решението по делото *Sicilcassa* не са представени основания за позоваване на оправдани правни очаквания от страна на Италия и заинтересованите страни.

6.1.2. Избирателно предимство, което нарушава конкуренцията и засяга търговията между държавите членки

- (149) Мерките за подкрепа, предприети от FITD, са предоставили избирателно предимство на Tercas и FITD не е действало в качеството на оператор в условията на пазарна икономика. Мерки 1, 2 и 3, за които няма очаквания или възможност за възвръщаемост, не са мерки, които би предприел оператор в условията на пазарна икономика. Те показват, че FITD не е действало като оператор в условията на пазарна икономика, а като орган, който изпълнява публичен мандат ⁽⁹²⁾. И трите мерки представляват безвъзмездна помощ без каквато и да е такса, възнаграждение или възвръщаемост, в следствие на чието комбинирано въздействие Tercas не напуска пазара, както вероятно би се случило при липсата на такава подкрепа, и която следователно е предоставила избирателно предимство на Tercas.
- (150) Дори и да се приеме, че мерките трябва да бъдат оценени в светлината на поведението на оператор в условията на пазарна икономика, намиращ се в подобна ситуация, при всички случаи съответната държава членка ще трябва да представи на Комисията обективни и проверими доказателства, за да покаже, че решението се основава на предварителна икономическа оценка, сравнима с оценката, която може да извърши един рационален частен оператор в подобна ситуация, за да определи бъдещата рентабилност на мярката. В разглеждания случай на Комисията не са били предоставени доказателства, за да се покаже, че FITD е поискало бизнес план или изчисление на възвръщаемостта на инвестирания капитал, а това са основни изисквания за всяко инвестиционно решение от страна на частния оператор.

⁽⁹¹⁾ Вж. Решение на Комисията — Държавна помощ SA.33001 (2011/N) — Дания — Част Б — Изменение на датската схема за ликвидация за кредитни институции събражения 43—49; Решение — Държавна помощ SA.34255 (2012/N) — Испания — Преструктуриране на SAM и Banco SAM, събражения 76—87; Решение — Държавна помощ SA.37425 (2013/N) — Полша — Схема за организирана ликвидация на кредитни съюзи, събражения 44—53; Решение относно държавна помощ NN 36/2008 — Дания — Roskilde bank A/S, събражения 28—31; Решение относно държавна помощ NN 61/2009 — Испания — Оздравяване и реструктуриране на Caja Castilla-La Mancha, събражения 97—106.

⁽⁹²⁾ Вж. решение *Comisia/Électricité de France (EDF)*, C-124/10 P, EU:C:2012:318, точки 80 и 81.

- (151) Италия и заинтересованите страни твърдят, че тези мерки всъщност са в съответствие с принципа на оператор в условията на пазарна икономика ⁽⁹³⁾, по-специално защото действието е позволило на FITD да ограничи разходите, на които то би било изложено в противен случай, а именно разходите на FITD по възстановяване средствата на вложителите на етапа на принудителна административна ликвидация на Tercas.
- (152) Заинтересованите страни твърдят още, че действията на FITD попадат в обхвата на частната автономия на банките членове.
- (153) Комисията е на мнение, че мерките видимо могат да бъдат приписани на FITD, което е контролирано от публичните органи (вж. оценката в съображения 134—136), а не на банките членове. Всяко сравнение с действие, предприето от FITD, преди банките членове да бъдат законово задължени да участват в схемата, е без значение предвид факта, че сега за банките членове няма възможност да се откажат от конкретни мерки, както е обяснено в съображения 134 и 135. Това се утежнява и от механизма, по който FITD взема решения за такива мерки, описан в съображение 36, който е изкривен в полза на големите банки ⁽⁹⁴⁾ по такъв начин, че решенията за намеса могат да се вземат против волята на мнозинството от банките членове.
- (154) Следователно въпросните разходи произтичат от задължения, наложени на FITD в качеството му на схема за гарантиране на депозити, изпълняваща публичен мандат за защита на вложителите. Никой оператор в условията на пазарна икономика не би бил задължен да изпълнява задълженията, произтичащи от публичен мандат, като например задължението да възстанови средствата на вложителите в случай на ликвидация на Tercas. В съответствие с установената съдебна практика — при прилагането на принципа на оператор в условията на пазарна икономика не могат да се вземат предвид задължения, поети по силата на публичен мандат ⁽⁹⁵⁾.
- (155) Ето защо, като оставя настрана задълженията, възникнали по силата на публичния мандат на FITD, Комисията стига до заключението, че нито една от трите мерки не би била приета от оператор в условията на пазарна икономика. Липсата на бизнес план и на каквато и да е перспектива за възвръщаемост на инвестициите е от основно значение за тази оценка и може единствено да потвърди това заключение.
- (156) И накрая, ВРВ и Tercas твърдят, че действията, предприети от FITD, могат да се разглеждат като едновременни с приноса на ВРВ като частен оператор. Комисията изтъква, че едновременни инвестиции от този вид трябва да се осъществяват при напълно равни условия за частните и публичните съинвеститори. В настоящия случай това условие очевидно не е изпълнено. ВРВ е получило пълна собственост върху Tercas, докато FITD не е получило възвръщаемост на инвестициите си.
- (157) Поради причините, изложени в съображения 149—156, мерките, предприети от FITD в полза на Tercas, са предоставили на Tercas предимство, а именно безвъзмездна помощ за покриване на отрицателната стойност на собствения му капитал, безвъзмездна гаранция по някои кредитни експозиции към [...] и, при необходимост, условна безвъзмездна помощ за предпазване на Tercas от част от неговите данъчни задължения по силата на приложимите по онова време правила за данъчно облагане на печалбата. Взети заедно, тези мерки са предотвратили излизането на Tercas от пазара. Tercas не би се възползвало от тези мерки при нормални пазарни условия.
- (158) Комисията е на мнение, че разглежданите мерки са избирателни, тъй като се отнасят само до Tercas. Такива мерки за подкрепа са достъпни само за банките, поставени под специално управление, и само за отделни случаи. Съответно Комисията е на мнение, че мерките, оценени в настоящото решение, са били насочени специално и изключително към Tercas, за да се предотврати излизането му от пазара, и следователно са избирателни.
- (159) На последно място, предимствата, предоставени на Tercas с действията на FITD, нарушават конкуренцията чрез предотвратяване на неплатежоспособността на Tercas и излизането му от пазара. Tercas е в конкуренция с чуждестранни предприятия, поради което търговията между държави членки е засегната.
- (160) По отношение на мярка 1 предоставянето на 265 милиона евро става под правната форма на безвъзмездна помощ за покриването на отрицателната стойност на собствения капитал на Tercas, без елементи на възнаграждение. Комисията счита, че елементът на помощ обхваща пълната сума от 265 милиона евро.

⁽⁹³⁾ Вж. съображения 80—97.

⁽⁹⁴⁾ Взети заедно, четирите големи банки — които имат гарантирано представителство в управителния съвет и по два гласа за всяка от тях — се нуждаят от още само пет представители, за да имат мнозинство (13 гласа).

⁽⁹⁵⁾ Вж. решение *Land Burgenland и др./Комисия*, съединени дела C-214/12 P, C-215/12 P и C-223/12 P, EU:C:2013:682, точка 52.

- (161) По отношение на мярка 2 гаранцията в размер на 35 милиона евро е предоставена за срок до три години за покриването на кредитния риск, свързан с някои експозиции на Tercas към [...]. Съгласно известието на Комисията относно гаранциите ⁽⁹⁶⁾ елементът на помощ следва да се изчислява като брутният еквивалент на разликата между премията, която бенефициерът би трябвало да плати на пазарен оператор, за да получи такава гаранция, и действително платената премия за същата гаранция за времето, през която тя е била на разположение.
- (162) Комисията не разполага с информация относно таксата, която пазарен оператор би начислил за гаранция по кредитната експозиция към [...] или за качеството на кредита от [...]. Въпреки това, предвид факта, че по това време експозицията е била обслужвана и заемът в крайна сметка е бил изплатен по график, и като се вземат предвид много по-значителните обеми на помощ, предоставени чрез мерки 1 и 3, Комисията е на мнение, че е достатъчно да се определи долната граница за оценка на размера на помощта, включена тук.
- (163) Тази долна граница може да бъде определена, като за база за сравнение се използва усреднената стойност на тригодишния суап за кредитно неизпълнение („СКН“) ⁽⁹⁷⁾ към момента на предоставянето на помощта за най-големите италиански нефинансови предприятия с активно търгувани СКН. Тази усреднена стойност достига 53 базисни пункта ⁽⁹⁸⁾. Като се вземе предвид, че гаранцията е покривала експозиции на стойност 35 милиона евро и е била валидна само за девет месеца, стойността в брой на гаранционната премия е равна на 0,14 милиона евро. В споразуменията не е предвидена премия за FITD, която може да бъде приспадната от тази цифра, и съответно Комисията счита, че размерът на помощта е 0,14 милиона евро.
- (164) По отношение на мярка 3 Комисията отбелязва, че съгласно италианското законодателство освобождаването от данъци подлежи на уведомление на и одобрение от Европейската комисия. Към момента на предоставянето на помощта или след това Комисията не е взела решение по отношение на мярка 3, така че гаранцията трябва да се счита за изискуема. Не е подадено официално уведомление до Комисията относно освобождаването от данъци, което означава, че то не може да се приложи. Следователно Комисията не може да разглежда мярката като гаранция, а по-скоро като друга безвъзмездна помощ без възнаграждение. Комисията счита, че елементът на помощ е пълната сума от 30 милиона евро.

6.1.3. *Заключения относно наличието на помощ*

- (165) Поради причините, изложени в съображения 149—164 по-горе, Комисията заключава, че мярка 1 (безвъзмездна помощ от 265 милиона евро), мярка 2 (гаранция в размер на 35 милиона евро за покриване на кредитни експозиции към [...]) с елемент на помощ от 0,14 милиона евро) и мярка 3 (допълнителна безвъзмездна помощ в размер на 30 милиона евро), т.е. държавна помощ на обща стойност 295,14 милиона евро, отпуснати от FITD, са предоставили изборително предимство на Tercas, което нарушава конкуренцията и засяга търговията между държавите членки. Това изборително предимство е предоставено с държавни ресурси чрез действията, предприети от FITD, които могат да бъдат приписани на държавата по причините, изложени в съображения 112—148. Помощта е била предоставена на 7 юли 2014 г.

6.2. **Бенефициер**

- (166) Комисията припомня своята оценка, че и трите разглеждани мерки предоставят предимство на Tercas. Поради това Комисията счита, че мерките са облагодетелствали икономическите дейности на Tercas, като са предотвратили неговото излизане от пазара и са дали възможност за продължаване на тези икономически дейности в рамките на предприятието купувач, ВРВ.
- (167) За да се определи дали продажбата на дейността на банката включва държавна помощ в полза на купувача, в съответствие с точки 79, 80 и 81 от Съобщението относно банковия сектор от 2013 г. и точка 20 от Съобщението относно реструктурирането ⁽⁹⁹⁾, Комисията трябва да прецени дали са изпълнени определени изисквания. Тя трябва да се разгледа по-специално дали i) процедурата на продажба е била открита, безусловна и недискриминационна; ii) продажбата се е извършила при пазарни условия; и iii) кредитната институция или правителството са определили възможно най-високата продажна цена на съответните активи и пасиви.

⁽⁹⁶⁾ Известие на Комисията относно прилагането на членове 87 и 88 от Договора за ЕО по отношение на държавните помощи под формата на гаранции (ОВ С 155, 20.6.2008 г., стр. 10).

⁽⁹⁷⁾ Суап за кредитно неизпълнение (СКН) е особен вид суап, създаден с цел кредитната експозиция на финансови продукти да се прехвърля между две или повече страни. Купувачът на СКН извършва поредица от плащания на продавача, а в замяна получава възнаграждение при неизпълнение от страна на съответния длъжник.

⁽⁹⁸⁾ Средните стойности за тригодишните СКН от ENI, ENEL, Telecom Italia и Atlantia са към 1 юли 2014 г.

⁽⁹⁹⁾ Съобщение на Комисията относно връщане на жизнеспособността и оценка на мерките за реструктуриране във финансовия сектор според правилата за държавна помощ в настоящата криза („Съобщението относно реструктурирането“)

- (168) Както се посочва в решението за откриване на процедура, Комисията не разполага с доказателства, които и позволяват да заключи, i) че процедурата на продажба не е била открита, безусловна и недискриминационна, ii) че продажбата не се е извършила при пазарни условия, или iii) че италианските органи не са определили възможно най-високата продажна цена на Tercas.
- (169) Комисията стигна до заключението, че единственият бенефициер на мярката за помощ е Tercas и че не е налице помощ за купувача, ВРВ.

7. ПРАВОМЕРНОСТ НА ПОМОЩТА

- (170) С оглед на гореизложеното Комисията стигна до заключението, че установените мерки включват държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора и са били предоставени в нарушение на задълженията за уведомяване и отлагане, наложени от член 108, параграф 3 от Договора. Поради това Комисията счита, че мерките, предоставени в полза на Tercas, представляват неправомерна държавна помощ.

8. СЪВМЕСТИМОСТ НА ПОМОЩТА

8.1. Правно основание на оценката на съвместимостта

- (171) Италия не е твърдяла, че мерките са съвместими с вътрешния пазар. Никоя от разпоредбите на член 107, параграф 2 от Договора не е приложима. По същия начин, член 107, параграф 3, букви а) и г) очевидно не се прилагат, докато изискванията на член 107, параграф 3, буква в) са по-ограничителни от онези, които Комисията понастоящем прилага за финансовите институции в затруднение в съответствие с член 107, параграф 3, буква б). Поради това Комисията ще оцени съвместимостта на намесата на FITD единствено въз основа на последната спомената разпоредба.
- (172) Член 107, параграф 3, буква б) от Договора дава право на Комисията да счита, че помощта е съвместима с вътрешния пазар, ако е предназначена „за преодоляването на сериозни затруднения в икономиката на държава членка“. Комисията отчита, че световната финансова криза може да създаде сериозни затруднения в икономиката на държава членка и че мерки за подкрепа на банките може да бъдат подходящи за отстраняване на подобни затруднения. Тази гледна точка е била последователно и подробно разработена в седемте съобщения относно кризата ⁽¹⁰⁰⁾ и е потвърдена отново в Съобщението относно банковия сектор от 2013 г., в което Комисията излага причините, поради които счита, че изискванията за прилагането на член 107, параграф 3, буква б) продължават да бъдат изпълнени.
- (173) За да може една мярка за помощ да бъде съвместима по силата на член 107, параграф 3, буква б) от Договора, тя трябва да отговаря на общите принципи за съвместимост по член 107, параграф 3, разгледана в светлината на общите цели на Договора. Поради това в предишни решения ⁽¹⁰¹⁾ Комисията приема, че всяка мярка или схема за помощ трябва да издържа три проверки: i) за целесъобразност, ii) за необходимост и iii) за пропорционалност.
- (174) Съобщението относно банковия сектор от 2013 г. се прилага за държавна помощ, предоставена от 1 август 2013 г. нататък. Намесата с цел подкрепа от FITD е била разрешена от Banca d'Italia на 7 юли 2014 г.
- (175) За да установи дали мерките са съвместими съгласно приложимите съобщения относно кризата, Комисията ще оцени помощта, предоставена чрез трите мерки, както следва:
- (1) *Мярка 1*: Безвъзмездната помощ от 265 милиона евро ще бъде третирана като операция по рекапитализация за целите на проверката съгласно Съобщението относно банковия сектор от 2013 г. и Съобщението относно реструктурирането, въпреки факта, че тя се различава от стандартна мярка за рекапитализация по това, че от предоставящия орган не са придобити права и не му е изплатено възнаграждение.

⁽¹⁰⁰⁾ Съобщение на Комисията — Рекапитализация на финансовите институции в условията на настоящата финансова криза: ограничаване на помощта до необходимите минимални равнища и предпазни мерки срещу излишното нарушаване на конкуренцията („Съобщението относно рекапитализацията“) (ОВ С 10, 15.1.2009 г., стр. 2); Съобщението относно реструктурирането; Съобщение на Комисията относно прилагането от 1 януари 2012 г. на правилата за държавни помощи за подкрепата на мерки в полза на банки в контекста на финансовата криза („Съобщението относно удължаването от 2011 г.“) (ОВ С 356, 6.12.2011 г., стр. 7); и Съобщението относно банковия сектор от 2013 г.

⁽¹⁰¹⁾ Вж. Решение на Комисията от 6 септември 2013 г. относно държавна помощ SA.37314 — Помощ за оздравяване в полза на Probanka (ОВ С 314, 29.10.2013 г., стр. 1), и Решение на Комисията от 6 септември 2013 г. относно държавна помощ SA.37315 — Помощ за оздравяване в полза на Factor Banka (ОВ С 314, 29.10.2013 г., стр. 2).

- (2) *Мярка 2*: Гаранцията в размер на 35 милиона евро, предназначена за покриването на кредитния риск, свързан с някои експозиции на Tercas към [...], съдържаща елемент на помощ от 0,14 милиона евро, може да се оцени съгласно Съобщението относно обезценените активи⁽¹⁰²⁾, а също и съгласно Съобщението относно банковия сектор от 2013 г. и Съобщението относно реструктурирането, като помощ за реструктуриране на Tercas.
- (3) *Мярка 3*: Тъй като не е било взето решение от Комисията, гаранцията в размер на 30 милиона евро ще бъде оценена като допълнителна подкрепа чрез безвъзмездна помощ. В следствие на това тя трябва да се третира като рекапитализация, за да бъде оценена по същия начин, както мярка 1.
- (176) На първо място Комисията ще оцени съвместимостта на мярка 2 с вътрешния пазар в контекста на Съобщението относно обезценените активи, а след това ще направи обединена оценка на трите мерки съгласно Съобщението относно банковия сектор от 2013 г. и Съобщението относно реструктурирането.

8.2. Съвместимост на мярка 2 съгласно Съобщението относно обезценените активи

- (177) Мярка 2 трябва да бъде оценена по критериите за съвместимост, описани в Съобщението относно обезценените активи, тъй като нейната цел е да „освободи банката получател (или представлява компенсация за) от задължението да се впише загуба или да се съставят резерви за евентуална загуба от нейните обезценени активи“. Тези критерии са: i) допустимост на активите; ii) прозрачност и оповестяване на обезценените активи; iii) управление на активите; iv) правилен и съгласуван подход към остойностяването; както и v) уместност на възнаграждението и споделяне на тежестта.

8.2.1. Допустимост на активите

- (178) Що се отнася до допустимостта на активите, в раздел 5.4 от Съобщението относно обезценените активи е посочено, че облекчението на активите изисква ясно определяне на обезценените активи и че се прилагат известни граници по отношение на допустимостта.
- (179) Макар че в Съобщението относно обезценените активи като допустими се посочват активите, от които е започнала финансовата криза, в него се позволява също така държавите членки „да разширят допустимостта до строго определени категории активи, които отговарят на системния риск, като това трябва да е надлежно обосновано без количествени ограничения“. В точка 35 в Съобщението относно обезценените активи се посочва, че „(а)ктивите, които ... понастоящем не могат да бъдат сметени за обезценени, следва да не бъдат включени в програмата за облекчение“.
- (180) В разглеждания случай, в доклад на FITD от юли 2014 г. се споменава, че експозициите, посочени в мярка 2, се отнасят до обслужвани, но проблематични заеми. Според критериите, заложи в раздел 5.4 от Съобщението относно обезценените активи, обслужваните заеми не са допустими. Въз основа на това Комисията стигна до заключението, че мярка 2 не отговаря на критериите за допустимост на активите, определени в Съобщението относно обезценените активи.

8.2.2. Прозрачност и оповестяване, управление и остойностяване

- (181) В съответствие с раздел 5.1 от Съобщението относно обезценените активи Комисията изисква пълна прозрачност *ex-ante* и оповестяване на обезценените активи, които ще бъдат включени в мерките за облекчение. Комисията обаче не е получила каквато и да е информацията относно въпросните експозиции или съответното предприятие.
- (182) Освен това нито съответната държава членка, нито която и да е заинтересована страна не са представили остойностяване на обезценените активи, както се изисква в точка 5.5 от Съобщението относно обезценените активи, нито има налице информация, която позволява на Комисията да заключи, че, както се изисква в точка 5.6 от съобщението, активите са правилно функционално и организационно разграничени.

⁽¹⁰²⁾ Съобщение на Комисията относно обработването обезценените активи в банковия сектор на Общността (ОВ С 72, 26.3.2009 г., стр. 1).

- (183) Комисията стигна до заключението, че критериите по отношение на прозрачността и оповестяването не са изпълнени и че не съществуват доказателства, въз основа на които Комисията може да направи заключението, че са изпълнени критериите по отношение на управлението и остойността.

8.2.3. Споделяне на тежестта и възнаграждение

- (184) Що се отнася до възнаграждението, в раздел 5.2 от Съобщението относно обезценените активи е повторен общият принцип, че банките са длъжни да поемат в най-голяма степен загубите, свързани с обезценените активи, и да осигурят справедливо възнаграждение, така че за акционерите да се гарантира равностойно поемане на отговорност и споделяне на тежестта.
- (185) Както е описано в съображения 195—212, не са били предприети подходящи мерки за споделяне на тежестта. В допълнение Комисията отбелязва, че за гаранцията, свързана с експозицията към [...], не е предвидено възнаграждение.
- (186) Въз основа на гореизложеното Комисията стигна до заключението, че мярка 2 не отговаря на нито едно от кумулативните изисквания, изложени в Съобщението относно обезценените активи. Съответно мярка 2 не може да се счита за съвместима с вътрешния пазар.

8.3. Съвместимост на мерки 1, 2 и 3 със Съобщението относно банковия сектор от 2013 г. и Съобщението относно реструктурирането

- (187) Що се отнася до мерки 1 и 3, законовата форма на тези мерки е безвъзмездна помощ, т.е. парична вноска без възнаграждение в замяна (под формата на права на собственост или заплащане). Критериите за съвместимост, определени в Съобщението относно банковия сектор от 2013 г., не разглеждат безвъзмездните средства.
- (188) Единствената форма на помощ, подобна на безвъзмездни средства, разгледана в Съобщението относно банковия сектор от 2013 г., е помощ за рекапитализация. Рекапитализацията обаче изисква изпълнението на редица критерии за съвместимост: трябва да има: i) план за набиране на капитал, очертаващ всички налични възможности за набиране на капитал за въпросната банка от частни източници, ii) план за реструктуриране, който ще доведе до възстановяване на жизнеспособността на финансовата институция, iii) достатъчен принос от страна на самия получател, с възможно най-голям принос от притежателите на капитал и инструменти за подчинен дълг (разпределяне на тежестта), и iv) достатъчни мерки за ограничаване на нарушаването на конкуренцията. Макар че план за набиране на капитал може да е бил приложен от специалния управител на Tercas (вж. съображение 15), на Комисията не са предоставени доказателства, че описаните тук изисквания за съвместимост са били изпълнени.
- (189) По същество безвъзмездната помощ по мерки 1 и 3 е била предоставена, за да се покрие отрицателната стойност на собствения капитал на Tercas, така че да възлезе на нула, преди дейността да бъде поета от ВРВ. Комисията в миналото е определяла подобни сделки като съвместими с вътрешния пазар, но само под формата на помощ за улесняване на реструктурирането или в подкрепа на организираната ликвидация на банка⁽¹⁰³⁾. Тъй като Италия е посочила, че с мерките за подкрепа на Tercas не се прилагат схеми за реструктуриране или ликвидация, Комисията не може да следва същата логика в случая на Tercas. Поради това тя трябва да оцени мярката като помощ за рекапитализация.
- (190) Мярка 2 има за цел да предпази Tercas от възможните загуби в резултат на експозицията му към [...]. Следователно тя е сходна на помощ за рекапитализация за реструктурирането на Tercas. Независимо от съответствието ѝ със Съобщението относно обезценените активи, ако мярка 2 бъде обявена за съвместима, тя ще трябва да бъде в съответствие със Съобщението относно банковия сектор от 2013 г., както и със Съобщението относно реструктурирането. Нещо повече, оценяването на мерки 1 и 3 съгласно тези съобщения не би било възможно, без да се вземе предвид мярка 2.

⁽¹⁰³⁾ Решение на Комисията — Държавна помощ SA.39250 (2014/N) — Португалия, реструктуриране на Banco Espírito Santo, S.A.; Решение на Комисията от 16 април 2015 г. относно държавна помощ SA.41503 (2015/N) — Гърция — Реструктуриране на Panellinia Bank чрез разпореджане за прехвърляне на Pigeus bank (ОВ С 325, 2.10.2015 г., стр. 1); Решение на Комисията от 2 юли 2015 г. относно държавна помощ SA.41924 (2015/N) — Италия — Реструктуриране (чрез ликвидация) на Banca Romagna Cooperativa (ОВ С 369, 6.11.2015 г., стр. 1).

8.3.1. Възстановяване на дългосрочната жизнеспособност

- (191) В Съобщението относно банковия сектор от 2013 г. се изисква едновременно план за набиране на капитал, за да се гарантира, че преди да се търси държавна помощ, са били използвани всички възможни източници на частни капитали, и план за реструктуриране, за да се докаже възстановяването на дългосрочната жизнеспособност. Дългосрочна жизнеспособност се постига тогава, когато банката може да се конкурира на капиталовия пазар с помощта на собствените си предимства в съответствие с подходящите регулаторни изисквания. За тази цел банката трябва да е в състояние да покрива всичките си разходи и да осигурява адекватна възвръщаемост на собствения капитал, като се отчита профилът на риска на банката. В съответствие с точка 17 от Съобщението относно реструктурирането жизнеспособност може да бъде постигната също и чрез продажба на банката.
- (192) Заинтересованите страни твърдят, че специалният управител е предприел стъпки „за отстраняване на пропуските в организацията и системата за вътрешен контрол на Tercas“. Освен това ВРВ твърди, че структурните елементи на плана за възстановяване са разработени в рамките на бизнес плана на ВРВ за периода 2015—2019 г.
- (193) Комисията отбелязва, че не е получила планове за реструктуриране или възстановяване, показващи възстановяване на дългосрочната жизнеспособност, въпреки че е отправила официално искане за такъв план до Италия.
- (194) Комисията признава, че може да разгледа план за реструктуриране, представен след прилагането на мярка за рекапитализация. В Съобщението относно банковия сектор от 2013 г. е предвидена такава възможност, по-специално когато за помощта е било подадено уведомление и тя е била приведена в действие като помощ за оздравяване при строги условия. Независимо от това, тъй като не е подадено уведомление за мярка за оздравяване и с оглед на наличната информация, и по-специално отсъствието на план за реструктуриране, Комисията не може да приеме, че изискването за възстановяване на дългосрочната жизнеспособност, демонстрирано от подробен план за реструктуриране, е изпълнено.

8.3.2. Ограничена до минимум помощ и споделяне на тежестта

- (195) В Съобщението относно реструктурирането, допълнено от Съобщението относно банковия сектор от 2013 г., е посочено, че за да се ограничат нарушенията на конкуренцията и да се смекчи моралният риск, помощта следва да бъде ограничена до необходимия минимум, а бенефициерът на помощта следва да осигури адекватен собствен принос към разходите за реструктуриране. За тази цел в него е предвидено, i) че следва да бъдат ограничени както разходите за реструктуриране, така и размерът на помощта; и ii) че трябва да е налице максимално споделяне на тежестта от съществуващите акционери и подчинените кредитори.
- (196) Съгласно точка 29 от съобщението Комисията може да разреши мерки за помощ, едва след като държавата членка докаже, че са използвани в максимална степен всички мерки за ограничаване на помощта до необходимия минимум. За тази цел държавите членки се приканват да представят план за набиране на капитал преди представянето на план за реструктуриране или като част от него.
- (197) Според точка 44 от съобщението „подчиненият дълг трябва да бъде преобразуван или стойността му трябва да бъде намалена, по принцип преди да бъде отпусната държавна помощ. Държавна помощ не трябва да се отпуска, преди собственият капитал, хибридният капитал и подчиненият дълг да са допринесли напълно за компенсирането на евентуалните загуби“.
- (198) Според точка 47 от съобщението, с цел помощта да бъде ограничена до необходимия минимум, изтичането на капитал трябва да бъде предотвратено на възможно най-ранен етап.
- (199) Според точка 52 от съобщението Комисията ще разрешава помощ за оздравяване под формата на мерки за рекапитализация (и ще допуска подаването на план за реструктуриране след прилагането на мярката), само ако помощта за оздравяване не възпрепятства спазването на изискванията за споделяне на тежестта, определени в съобщението.
- (200) Комисията отбелязва, че в Tercas е извършена пълна обезценка на собствения капитал.
- (201) В съответствие с изискванията, изложени в Съобщението относно банковия сектор от 2013 г. обаче, за да се намали недостигът на капитал и размерът на помощта да се сведе до минимум, 189 милиона евро (към 31 март 2014 г.) от подчинения дълг на Tercas на консолидирана основа (включително неговото дъщерно дружество

Caripe) е трябвало да бъде преобразуван или обезценен в съответствие с изискванията, изложен в Съобщението относно банковия сектор от 2013 г. Такова преобразуване или обезценка не са направени и в съответствие с информацията, предоставена от Tercas, подчинен дълг в размер на 36 милиона евро, емитиран от холдинговото дружество, е достигнал падежа си и е бил изплатен през декември 2014 г. Комисията не разполага с информация за това дали подчинен дълг, емитиран от Caripe, е достигнал падежа си и е бил изплатен.

- (202) Комисията счита, че изтичането на средства, дължащо се на достигането на падежа на този подчинен дълг и последващото му изплащане, по принцип нарушава условията, при които помощта за рекапитализация може да се счита за съвместима съгласно Съобщението относно банковия сектор от 2013 г.
- (203) Заинтересованите страни твърдят, че възможността за рекапитализация на подчинения дълг не е била законово допустима съгласно действащото италианско законодателство и че дългът е можел да бъде обезценен единствено в случай на принудителна административна ликвидация. В Съобщението относно банковия сектор от 2013 г. са описани факторите, които Комисията ще вземе под внимание, за да определи дали дадена мярка за държавна помощ е съвместима с вътрешния пазар, сред които е изискването за рекапитализация. Такова споделяне на тежестта е възможно при ликвидация, както става ясно от контекста на решението, прието по делото Banca Romagnola⁽¹⁰⁴⁾, където помощ, предоставена от Италия, е одобрена, и изискванията за споделяне на тежестта по отношение на подчинения дълг са спазени.
- (204) Заинтересованите страни се позовават на точка 42 от Съобщението относно банковия сектор от 2013 г., но Комисията отбелязва, че във въпросната точка 42 става дума за притежателите на първостепенен дълг, а не за притежателите на подчинен дълг.
- (205) Заинтересованите страни се позовават освен това на точка 45 от съобщението, в която се позволява изключение от принципа на преобразуване или обезценяване на подчинения дълг, когато привеждането в действие на подобни мерки би застрашило финансовата стабилност или би довело до несъразмерни резултати.
- (206) Комисията отбелязва, че в съответствие със Съобщението относно банковия сектор от 2013 г. споделяне на тежестта от притежателите на подчинен дълг е приведено в действие спрямо голяма част от банковата система в Словения⁽¹⁰⁵⁾ и спрямо третата по големина банка в Португалия⁽¹⁰⁶⁾. Споделяне на тежестта е приведено в действие също спрямо голяма част от банковата система в Испания преди приемането на Съобщението относно банковия сектор от 2013 г., без да се излага на опасност финансовата стабилност или без това да води до несъразмерни резултати. С оглед на малкия мащаб на Tercas Комисията не може да приеме, че в разглеждания случай е налице такъв риск. Единствените случаи, когато Комисията е приела отклонение от обичайното споделяне на тежестта на основание на несъразмерни резултати, не са от значение в настоящия случай⁽¹⁰⁷⁾.
- (207) Комисията стигна до заключението, че притежателите на подчинен дълг не са дали своя принос във възможно най-голяма степен и че действието на FITD не е в съответствие с основен аспект на Съобщението относно банковия сектор от 2013 г.
- (208) В своите мнения тя посочва, че FITD твърди, че операцията по реструктуриране включва пълна рекапитализация на Tercas, осъществена чрез намесата на BPP, което е допринесло за увеличението на капитала чрез набиране на капитал на пазара. От друга страна, в точка 34 от Съобщението относно банковия сектор от 2013 г. се предвижда, че след като бъде представен план за набиране на капитал, държавата членка трябва да определи остатъчния недостиг на капитал, който трябва да бъде покрит с държавна помощ. Въпреки това, както се признава в становищата на BPP и Tercas, рекапитализацията от BPP е била зависима от условието, че FITD първо ще покрие отрицателната стойност на собствения капитал.

⁽¹⁰⁴⁾ Вж. бележка под линия 103.

⁽¹⁰⁵⁾ Решение на Комисията от 18 декември 2013 г. относно държавна помощ SA.35709 (2013/N) — Словения — Реструктуриране на Nova Kreditna Banka Maribor dd (NKBM) (ОВ С 120, 23.4.2014 г., стр. 1); Решение 2014/535/ЕС на Комисията от 18 декември 2013 г. относно държавна помощ SA.33229 (2012/C) — (ex 2011/N) — Реструктуриране на NLB — Словения, която Словения планира да приведе в действие за Nova Ljubljanska banka d.d. (ОВ L 246, 21.8.2014 г., стр. 28); Решение на Комисията от 18 декември 2013 г. относно държавна помощ SA.37690 (13/N) — Словения — Помощ за оздравяване в полза на Abanka dd (ОВ С 37, 7.2.2014 г., стр. 1); Решение на Комисията от 18 декември 2013 г. относно държавна помощ SA.37642 (13/N) — Словения — Организирана ликвидация на Probanka d.d. (ОВ С 69, 7.3.2014 г., стр. 1) и Решение на Комисията от 18 декември 2013 г. относно държавна помощ SA.37643 (2013/N) — Словения — Организирана ликвидация на Factor Banka (ОВ С 69, 7.3.2014 г., стр. 1).

⁽¹⁰⁶⁾ Решение относно държавна помощ SA.39250 (2014/N) — Португалия — Реструктуриране на Banco Espírito Santo, S.A.

⁽¹⁰⁷⁾ Ситуацията в случая на Tercas не е сравнима с решението Eurobank, където Комисията приема, че някои резултати биха били несъразмерни в случаите, когато държавата напълно обезценява мярката за рекапитализация, без в крайна сметка да се задължи да предостави някакъв капитал, тъй като целият нов капитал е записан от частни източници. Решение 2014/885/ЕС на Комисията от 29 април 2014 година относно държавна помощ SA.34825 (2012/C), SA.34825 (2014/NN), SA.36006 (2013/NN), SA.34488 (2012/C) (ex 2012/NN), SA.31155 (2013/C) (2013/NN) (ex 2010/N), приведена в действие от Гърция за Eurobank Group, свързана с: рекапитализация и реструктуриране на Eurobank Ergasias S.A.; помощ за реструктуриране на Proton bank чрез създаването и капитализацията на Nea Proton и допълнителна рекапитализация на New Proton Bank от Гръцкия фонд за финансова стабилност; оздравяване на Hellenic Postbank чрез създаването на мостова банка (ОВ L 357, 12.12.2014 г., стр. 112).

- (209) BPВ и Tercas твърдят още, че мерките са били ограничени до необходимия минимум за постигането на целта, а именно дългосрочната рентабилност на Tercas. Те посочват следните доводи: 1) приносът на FITD отговаря на критерия за „най-ниски разходи“, заложен в устава на FITD; 2) това е бил единственият възможен вариант предвид влошаването на състоянието на Tercas и необходимостта да се намери купувач; и 3) FITD е допринесло само частично за покриване на отрицателната стойност на собствения капитал и възстановяване на минималните коефициенти на капиталова адекватност: по-конкретно, то е допринесло 265 милиона евро при необходими 495 милиона евро.
- (210) В тази връзка Комисията изтъква, че критерият за най-ниски разходи, заложен в устава на FITD, не е от значение за оценка на съвместимостта на мерките. Във връзка със съвместимостта единственият въпрос, който е от значение в настоящия случай, е това дали предоставената държавна помощ е достатъчна, за да се възстанови дългосрочната жизнеспособност на разглежданата финансова институция, и дали тя е ограничена до необходимия минимум при достатъчно ограничаване на нарушенията на конкуренцията. Твърдението, че предоставената помощ е по-малка от сумата, необходима за покриване на капиталовите изисквания, не доказва, че помощта е била ограничена до необходимия минимум.
- (211) Както се отбелязва в съображение 194, от предоставената информация на Комисията не става ясно, че помощта наистина е била достатъчна, за да се възстанови жизнеспособността. Освен това помощта очевидно не е ограничена до минимум, тъй като не е имало рекапитализация на подчинения дълг.
- (212) Трябва да се добави, че ако FITD беше действало в съответствие с подхода, изложен в Съобщението относно банковия сектор от 2013 г., разходите на FITD биха могли да се намалят допълнително чрез пълното обезценяване на подчинения дълг от 169 милиона евро (88 милиона евро за Tercas — Cassa di Risparmio della Provincia di Tergato SpA и 81 милиона евро за Sagire), с което значително би се намалила тежестта за държавата членка. Такава обезценка би била юридически възможна в случай на ликвидация ⁽¹⁰⁸⁾.

8.3.3. Мерки за ограничаване на нарушаването на конкуренцията

- (213) Накрая, в раздел 4 от Съобщението относно реструктурирането се изисква планът за реструктуриране на финансова институция да включва мерки за ограничаване на нарушаването на конкуренцията. Тези мерки следва да бъдат специално пригодени за справяне с нарушенията на пазарите, на които след реструктурирането банката бенефициер осъществява своята дейност.
- (214) В точка 34 от Съобщението относно реструктурирането е предвидено, че адекватното възнаграждение за публичния капитал е един от най-подходящите начини за ограничаване на нарушенията на конкуренцията, тъй като чрез него се ограничава размерът на помощта.
- (215) И при трите мерки е налице пълна липса на елемент на възнаграждение за приноса на FITD или каквото и да е премия за гаранцията, или каквото и да е придобиване на права (например обикновени акции) или участие в бъдещи приходи. Освен това отсъства механизъм за дължими възстановявания, позволяващ връщане на част от помощта от Tercas, след като то възстанови жизнеспособността си.
- (216) FITD твърди, че когато се вземат мерки за покриване на отрицателната стойност на собствения капитал, за да се даде възможност на неплатежоспособно предприятие да бъде закупено от други страни, е съвсем нормално да няма възвръщаемост. Комисията отбелязва, че мерките представляват безвъзмездни средства за подпомагане, в следствие на чието непосредствено въздействие Tercas не напуска пазара, както би се случило при липсата на такава подкрепа. Ето защо те трябва да се считат за сериозно нарушение на конкуренцията. Съответно, както е посочено в съображение 189, Комисията счита, че подобни мерки са съвместими с вътрешния пазар, единствено ако помощта се предоставя за улесняване на реструктурирането или в подкрепа на организираната ликвидация.
- (217) FITD твърди, че Комисията вече е приемала ниско ниво на възнаграждение или дори липса на възнаграждение, например в случаите на Banco de Valencia (BVA) ⁽¹⁰⁹⁾, Banco Português de Negócios (BNP) ⁽¹¹⁰⁾ или Banco CAM ⁽¹¹¹⁾.

⁽¹⁰⁸⁾ Вж. бележка под линия 103.

⁽¹⁰⁹⁾ Решение на Комисията от 28 ноември 2012 г. относно държавна помощ SA.34053 (12/N) — Испания — Рекапитализация и реструктуриране на Banco de Valencia S.A. (ОВ С 75, 14.3.2013 г., стр. 1).

⁽¹¹⁰⁾ Решение 2012/660/ЕС на Комисията от 27 март 2012 г. относно мерките SA. 26909 (2011/C) осъществени от Португалия за реструктурирането на Banco Português de Negócios (BPN) (ОВ L 301, 30.10.2012 г., стр. 1).

⁽¹¹¹⁾ Решение на Комисията от 29 юни 2010 г. относно държавна помощ NN 61/09 — Испания — Оздравяване и реструктуриране на Caja Castilla-La Mancha (ОВ С 289, 26.10.2010 г., стр. 1).

- (218) Комисията посочва, че всички тези решения — доколкото разрешената помощ не е помощ за улесняване на реструктурирането или в подкрепа на организираната ликвидация (съображение 189) — са били взети преди Съобщението относно банковия сектор от 2013 г. да влезе в сила.
- (219) По същество Комисията отбелязва, че и в трите случая, изтъкнати от заинтересованите страни, са били приведени в действие особено задълбочени мерки за реструктуриране в съответствие с изискванията на Съобщението относно реструктурирането. И в трите случая това е довело до изчезването от пазара на банката и нейната марка. Освен това намаляването на мащаба на дейността във всеки един от тези случаи е било особено значимо (при САМ то е около 50 % от броя на клоновете и около 35 % от служителите, а при BVA намалението е около 90 % от броя на клоновете и около 50 % от служителите; при BPN, намаление е 65 % от счетоводния баланс и закриване на всички групи дейности с изключение на дейността с физически лица).
- (220) Комисията посочва, че за разлика от това в случая на Tercas клоновете и служителите ще бъдат намалени с около [...] %, а всички групи дейности ще се запазят. Името на марката на Tercas продължава да съществува и предприятието продължава да осъществява дейност в досегашната си сфера.
- (221) Въз основа на това Комисията заключава, че противно на твърденията на FITD, BPB и Tercas реорганизацията, която ще извърши Tercas, не достига мащабите в цитираните примери и не оправдава пълната липса на възнаграждение за мерките.
- (222) FITD твърди още, че въздействието на операцията върху пазара е само по себе си ограничено поради ограничения мащаб и географски обхват на дейностите на Tercas, което осъществява дейност предимно в региона на Аbruцо.
- (223) Въпреки това, съгласно наличните статистически данни от Banca d'Italia в края на 2014 г. в региона на Аbruцо осъществяват дейност 12 банки, включително най-малко една голяма европейска финансова институция. Като се има предвид, че Tercas осъществява дейност във финансовия сектор, със 163 клона в региона на Аbruцо през 2011 г., и се конкурира с редица други европейски финансови институции с клонове в същия регион, всяко предимство, което му е предоставено, може потенциално да наруши конкуренцията.
- (224) Предвид липсата на възнаграждение за мерките на FITD и сравнително умереното съкращаване на дейността на Tercas, съчетани със запазването на марката Tercas, Комисията счита, че не са налице достатъчни предпазни мерки за ограничаване на потенциалното нарушаване на конкуренцията.

8.4. Заключение относно съвместимостта

- (225) В обобщение, Комисията не може да установи никакви основания, за да заключи, че трите мерки са съвместими с вътрешния пазар.
- (226) По-специално, представените документи показват, че мерките не предвиждат споделяне на тежестта, каквото се изисква съгласно Съобщението относно банковия сектор от 2013 г., и не отговарят на комбинираните изисквания за съвместимост на помощта за реструктуриране съгласно Съобщението относно реструктурирането, а именно възстановяване на дългосрочната жизнеспособност, ограничаване на помощта до необходимия минимум и мерки за ограничаване на нарушаването на конкуренцията.

9. ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ

- (227) Съгласно Договора и установената съдебна практика на Съда Комисията е компетентна да реши дали съответната държава членка трябва да отмени или да измени помощта, когато се установи, че тя е несъвместима с вътрешния пазар⁽¹¹²⁾. Съдът също така нееднократно е постановявал, че задължението на дадена държава да отмени помощ, счетена от Комисията за несъвместима с вътрешния пазар, има за цел да се възстанови съществуващото преди това положение⁽¹¹³⁾.

⁽¹¹²⁾ Вж. решение на Съда от 12 юли 1973 г. по дело *Комисия/Германия* (70/72, EU:C:1973:87, точка 13).

⁽¹¹³⁾ Вж. решение на Съда от 14 септември 1994 г. по дело *Испания/Комисия* (съединени дела C-278/92, C-279/92 и C-280/92, EU:C:1994:325, точка 75).

- (228) В съответствие с практиката на Съда целта е постигната, когато бенефициерът е изплатил сумите, предоставени чрез неправомерна помощ, като така се е отказал от преимуществото, което е имал над конкурентите си на пазара, и ситуацията от преди плащането на помощта е възстановена ⁽¹¹⁴⁾.
- (229) В съответствие със съдебната практика, член 16, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 2015/1589 ⁽¹¹⁵⁾ предвижда, че „когато са взети отрицателни решения в случаи с неправомерна помощ, Комисията решава съответната държава членка да вземе всички необходими мерки за възстановяване на помощта от бенефициера .... Комисията не изисква възстановяване на помощта, ако това противоречи на общ принцип на правото на Съюза“.
- (230) Нито Италия, нито някоя от третите страни е поискала официално да не се разпорежда възстановяване на основание, че това противоречи на общ принцип на правото на Съюза. Въпреки това, с оглед на контактите си с Италия и третите страни, Комисията счита, че би било уместно да се оцени дали в разглеждания случай разпореждане за възстановяване би било в противоречие с някой от общите принципи на правото на Съюза.
- (231) В контекста на позоваването на действия от страна на схемите за гарантиране на депозитите в точка 63 от Съобщението относно банковия сектор от 2013 г. и практиката на Комисията при вземане на решения ⁽¹¹⁶⁾, през юни 2014 г. нито една банка или държава членка не би могла да очаква, че мерките, предприети от схемите за гарантиране на депозитите, може да не се оценят като държавна помощ. Нещо повече, бенефициерът на неправомерна помощ не може да има оправдано правно очакване, че помощта е законосъобразна, преди Комисията да е постановила окончателно решение в съответствие с член 108, параграф 3 от Договора.
- (232) По принцип Комисията оценява съвместимостта на дадена мярка за помощ въз основа на критериите, приложими към датата, на която тя постановява решението. Критериите за съвместимост, изложени в Съобщението относно банковия сектор от 2013 г., влизат в сила от 1 август 2013 г. и следователно са били приложими повече от 11 месеца преди предприемането на мерките. Не би могъл да съществува проблем, свързан с липсата на правна сигурност поради новостта на Съобщението относно банковия сектор от 2013 г.
- (233) Възстановяването е обичайната последица от отрицателно решение в случай на неправомерна помощ и съответно не може да се счита за несъразмерен резултат.
- (234) Съдебната практика на съдилищата на Съюза строго е ограничила обхвата на случаите, в които е абсолютно невъзможно за една държава членка да се съобрази с разпореждане за възстановяване. По-специално, финансовите затруднения, с които ще се сблъска бенефициерът на помощта, ако тя трябва да бъде възстановена, не правят възстановяването невъзможно. Комисията стигна до заключението, че в разглеждания случай не може да се твърди пълна невъзможност за възстановяване на помощта.
- (235) Следователно, като се има предвид, че въпросните мерки са били приведени в действие в нарушение на член 108, параграф 3 от Договора и трябва да се считат за неправомерна и несъвместима помощ и като се има предвид, че възстановяването не противоречи на общ принцип на правото на Съюза, те трябва да да бъде възстановени, за да се възобнови положението, съществувало на пазара преди предоставянето на помощта. Периодът, по отношение на който трябва да бъде възстановена помощта, обхваща времето от момента, в който за първи път е възникнало предимство за бенефициера, т.е. когато помощта е била предоставена на разположение на бенефициера, до датата на действителното възстановяване, и в подлежащите на възстановяване суми са включени начислените лихви до момента на действителното възстановяване. В разглеждания случай датата, на която помощта е била предоставена на разположение на дружеството, е датата на плащането на помощта за мярка 1 и датата на предоставяне на гаранцията за мерки 2 и 3.

10. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

- (236) Комисията стигна до заключението, че Италия е привела в действие неправомерно мярка 1, която е безвъзмездна помощ от 265 милиона евро, мярка 2, която е гаранция в размер на 35 милиона евро за покриване на кредитни експозиции към [...] с елемент на помощта от 0,14 милиона евро, и мярка 3, която е допълнителна безвъзмездна

⁽¹¹⁴⁾ Вж. решение на Съда от 17 юни 1999 г. по дело *Белгия/Комисия* (C-75/97, EU:C:1999:311, точки 64 и 65).

⁽¹¹⁵⁾ Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 г. за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 24.9.2015 г., стр. 9).

⁽¹¹⁶⁾ Вж. Решение на Комисията — Държавна помощ SA.33001 (2011/N) — Дания — Част Б — Изменение на датската схема за ликвидация за кредитни институции, съображения 43—49; Решение на Комисията — Държавна помощ SA.34255 (2012/N) — Испания — Преструктуриране на SAM и Banco SAM, съображения 76—87; и Решение на Комисията — Държавна помощ SA.37425 (2013/N) — Полша — Схема за организирана ликвидация на кредитни съюзи, съображения 44—53.

помощ в размер на 30 милиона евро, т.е. държавна помощ на обща стойност 295,14 милиона евро, предоставена на 7 юли 2014 г. в нарушение на член 108, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз. В следствие на това неправомерната и несъвместима помощ трябва да бъде възстановена от бенефициера, Tercas, заедно с лихвите за възстановяване,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Държавната помощ, приведена в действие чрез мярка 1, която е безвъзмездна помощ от 265 милиона евро, мярка 2, която е гаранция в размер на 35 милиона евро за покриване на кредитни експозиции към [...] с елемент на помощта от 0,14 милиона евро, и мярка 3, която е допълнителна безвъзмездна помощ в размер на 30 милиона евро, т.е. на обща стойност 295,14 милиона евро, предоставена неправомерно на Tercas от Италия на 7 юли 2014 г. в нарушение на член 108, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз, е несъвместима с вътрешния пазар.

Член 2

1. Италия си възстановява от бенефициера помощта, посочена в член 1.
2. Върху подлежащата на връщане помощ се дължат лихви, считано от датата, на която тя е била на разположение на бенефициера, до датата на нейното действително възстановяване.
3. Лихвите се изчисляват с натрупване в съответствие с глава V от Регламент (ЕО) № 794/2004 на Комисията ⁽¹¹⁷⁾ и съгласно Регламент (ЕО) № 271/2008 на Комисията ⁽¹¹⁸⁾ за изменение на Регламент (ЕО) № 794/2004.

Член 3

1. Посочената в член 1 помощ подлежи на незабавно и ефективно възстановяване.
2. Италия гарантира, че настоящото решение ще бъде изпълнено в срок от четири месеца, считано от датата на уведомяване за него.

Член 4

1. В срок от два месеца след уведомяване за настоящото решение Италия представя на Комисията следната информация:
  - а) общата сума (главница и лихви), която следва да бъде възстановена от бенефициера;
  - б) подробно описание на вече предприетите и съответно планираните мерки за изпълнение на настоящото решение;
  - в) документи, доказващи, че на бенефициера е разпоредено да възстанови помощта.

⁽¹¹⁷⁾ Регламент (ЕО) № 794/2004 на Комисията от 21 април 2004 година за прилагането от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета относно определянето на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за създаване на Европейската общност (ОВ L 140, 30.4.2004 г., стр. 1).

⁽¹¹⁸⁾ Регламент (ЕО) № 271/2008 на Комисията от 30 януари 2008 година за изменение на Регламент (ЕО) № 794/2004 за прилагането на Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета относно определянето на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за създаване на Европейската общност (ОВ L 82, 25.3.2008 г., стр. 1).

2. Италия уведомява Комисията за напредъка по предприетите национални мерки за изпълнение на настоящото решение до пълното възстановяване на посочената в член 1 помощ. По искане на Комисията тя незабавно предоставя сведения за предприетите или съответно планираните мерки за изпълнение на настоящото решение. Тя също така предоставя подробни данни относно сумите на помощта и лихвите, които вече са възстановени от бенефициера.

Член 5

Адресат на настоящото решение е Италианската република.

Съставено в Брюксел на 23 декември 2015 година.

За Комисията
Margrethe VESTAGER
Член на Комисията
